

پناهگاه مسلمان

[حصن المسلم من أذكار الكتاب والسنة]

تأليف:

سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ترجمه ی

یونس یزدان پرست

این کتاب از سایت کتابخانه عقیده دانلود شده است.

www.aqeedeh.com

book@aqeedeh.com

آدرس ایمیل:

سایت‌های مفید

www.aqeedeh.com

www.islamtxt.com

www.ahlesonnat.com

www.isl.org.uk

www.islamtape.com

www.blestfamily.com

www.islamworldnews.com

www.islamage.com

www.islamwebpedia.com

www.islampp.com

www.videofarda.com

www.nourtv.net

www.sadaislam.com

www.islamhouse.com

www.bidary.net

www.tabesh.net

www.farsi.sunnionline.us

www.sunni-news.net

www.mohtadeen.com

www.ijtehadat.com

www.islam۴۱۱.com

بسم الله الرحمن الرحيم

فهرست مطالب

تقديم.....	۱۰
مقدمه‌ی مترجم.....	۱۲
مقدمه‌ی مؤلف.....	۱۳
فضيلت ذکر.....	۱۴
أذکار هنگام بيدار شدن از خواب.....	۱۷
دعای پوشيدن لباس.....	۲۰
دعای پوشيدن لباس نو.....	۲۰
دعا برای کسی که لباس نو پوشيده است.....	۲۱
دعای هنگام در آوردن لباس.....	۲۱
دعای هنگام داخل شدن به توالت.....	۲۱
دعای هنگام خارج شدن از توالت.....	۲۱
ذکر قبل از وضو.....	۲۲
ذکر بعد از اتمام وضو.....	۲۲
ذکر هنگام خارج شدن از منزل.....	۲۲
ذکر هنگام داخل شدن به منزل.....	۲۳
دعای رفتن به مسجد.....	۲۳
دعای داخل شدن به مسجد.....	۲۴
دعای خارج شدن از مسجد.....	۲۵
أذکار أذان.....	۲۵

-
-
- دعاهای بعد از تکبیر تحریمه و قبل از فاتحه ۲۶
- دعای رکوع ۲۹
- دعای هنگام بر خاستن از رکوع ۳۰
- دعای سجده ۳۱
- دعای نشستن بین در میان دو سجده ۳۲
- «۲۱» دعاهای سجده ی تلاوت ۳۲
- تشهد ۳۳
- درود بر رسول الله ﷺ بعد از تشهد ۳۳
- دعای بعد از تشهد آخر و قبل از سلام ۳۴
- أذکار بعد از سلام نماز ۳۷
- دعای نماز استخاره ۴۰
- أذکار صبح و شب ۴۱
- أذکار خواب ۴۹
- دعای هنگام غلتیدن از پهلو به پهلو در شب ۵۴
- دعای موقع هول و هراس و پریشانی هنگام خواب ۵۴
- دعای قنوت در نماز وتر ۵۵
- ذکر پس از سلام نماز وتر ۵۷
- دعای هنگام غم و اندوه ۵۷
- دعا به هنگام مشقت ۵۸
- دعای هنگام روبرو شدن با دشمن یا صاحب قدرت ۵۹
- دعای کسی که از ظلم فرمانروا می ترسد ۵۹
- دعای علیه دشمن ۶۰

۶۰	دعای کسی که از گروهی می‌ترسد
۶۱	دعا برای ادای قرض و بدهی
۶۲	دعای وسوسه در نماز و قرائت قرآن
۶۲	دعا برای انجام کار مشکل
۶۲	آنچه که مرکب گناه باید بگوید و انجام دهد
۶۲	دعای طرد شیطان و وسوسه هایش
۶۳	دعای هنگام حادثه ی ناگوار و یا شکست در کار
۶۴	تبریک به کسی که صاحب فرزند شده و جواب آن
۶۴	دعا برای محافظت فرزند
۶۴	دعا برای مریض هنگام عیادتش
۶۵	فضیلت عیادت مریض
۶۵	دعای مریضی که از زندگی ناامید شده
۶۶	تلقین لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ به شخص در حال احتضار
۶۶	دعای انسان مصیبت زده
۶۶	دعای بعد از خروج روح و بستن چشمان میت
۶۷	دعا برای میت در نماز جنازه
۶۸	دعا در نماز میت برای کودک
۶۹	دعای تسلیت گفتن
۷۰	دعا هنگام نهادن میت در قبر
۷۰	دعای بعد از دفن میت
۷۰	دعای زیارت قبور
۷۱	دعا هنگام وزیدن باد

-
- دعای موقع رعد و برق ۷۱
- دعای طلب باران ۷۱
- دعای هنگام باریدن باران ۷۲
- ذکر پس از باریدن باران ۷۲
- دعا هنگام باران زیاد ۷۲
- دعای رؤیت هلال (ماه نو) ۷۲
- دعای هنگام افطار کردن ۷۳
- دعای قبل از خوردن غذا ۷۳
- دعای پایان غذا ۷۴
- دعای مهمان برای میزبان ۷۴
- دعا برای کسی که به ما آب دهد یا قصد آب دادن داشته باشد ۷۴
- دعای روزه دار برای خانواده ای که نزد آنان افطار کند ۷۵
- دعای روزه دار که بر سفره حاضر شود و نخورد ۷۵
- اگر شخصی به روزه دار دشنام داد یا اهانت کرد بگوید: ۷۵
- دعای دیدن میوه‌ی تازه ۷۵
- دعای عطسه و آداب آن ۷۶
- جواب کافری که عطسه زند و خدا را ستایش کند ۷۶
- دعای تبریک ازدواج ۷۶
- دعای کسی که ازدواج می کند و خادم یا شتری می خرد ۷۶
- دعای قبل از همبستر با همسر ۷۷
- دعای هنگام خشم ۷۷
- دعای دیدن شخصی که مبتلا به مصیبت باشد ۷۷

۷۷	 دعای مجلس
۷۸	 دعای کفاره ی مجلس
۷۸	 جواب کسی که بگوید: غَفَرَ اللَّهُ لَكَ
۷۸	 دعا برای کسی که به تو نیکی کرده است
۷۸	 اعمالی که باعث نجات شرّ دجال می شوند
۷۸	 دعا برای کسی که می گوید: إِنْ أَعْجَبَكَ فِي اللَّهِ: (تو را بخاطر خدا دوست دارم)
۷۹	
۷۹	 دعا برای کسی که مالش را به تو پیشنهاد کند
۷۹	 دعا هنگام پرداخت بدهی، برای طلبکار
۷۹	 دعای ترس از شرک
۸۰	 دعا برای کسی که بگوید: بَارَكَ اللَّهُ فَيْكَ
۸۰	 دعای بدفالی
۸۰	 دعا سوار شدن بر مرکب
۸۱	 دعای سفر
۸۲	 دعای ورود به روستا یا شهر
۸۲	 دعای ورود به بازار
۸۲	 الدعاء إذا تعس المركوب
۸۳	 دعای مسافر برای مقیم
۸۳	 دعای مقیم برای مسافر
۸۳	 تکبیر و تسبیح در مسافرت
۸۳	 دعای مسافر، هنگام سحر
۸۴	 دعای مسافر، هنگامی که جایی توقف نماید

- ۸۴ ذکر بازگشت از سفر
- ۸۵ ذکر هنگام شنیدن خبر خوشایند و ناخوشایند
- ۸۵ فضیلت درود فرستادن بر رسول الله ﷺ
- ۸۶ رواج دادن سلام
- ۸۷ جواب دادن به سلام شخص کافر
- ۸۷ دعا هنگام شنیدن آواز خروس و صدای الاغ
- ۸۷ «۱۱۱» دعا هنگام شنیدن پارس سگ ها در شب
- ۸۷ دعا برای کسی که به او دشنام داده ای
- ۸۸ آنچه را که مسلمان هنگام مدح مسلمان دیگری بگوید
- ۸۸ آنچه که مسلمان هنگام مدح شدنش بگوید
- ۸۸ «۱۱۵» لبیک گفتن مُحَرَّم در حج یا عمره
- ۸۹ تکبیر گفتن هنگام رسیدن به حجر الأسود
- ۸۹ دعای بین رکن الیمانی و حجر الأسود
- ۸۹ دعای توقف بر صفا و مروه
- ۹۰ دعای روز عرفه
- ۹۰ ذکر در مشعر الحرام
- ۹۱ تکبیر، هنگام رمی جمرات با هر سنگریزه
- ۹۱ دعای تعجب و امور خوشحال کننده
- ۹۱ هنگام دریافت خبر خوشحال کننده چه باید کرد
- ۹۲ آنچه هنگام احساس درد گفته می شود
- ۹۲ دعای کسی که از چشم زخم خود به دیگران بترسد
- ۹۲ آنچه هنگام ترس گفته شود

آنچه هنگام ذبح قربانی گفته شود	۹۳
دعایی که برای رفع کید و مکر شیاطین خوانده می شود	۹۳
توبه و استغفار	۹۳
فضلیت تسبیح و تحمید، و تهلیل، و تکبیر	۹۵
«۱۳۱» شیوه ی تسبیح گفتن رسول الله ﷺ	۹۸
مجموعه ای از آداب نیک اجتماعی	۹۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقدیم

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ [غافر: ۶۰].

«پروردگار شما می فرماید: مرا بخوانید، تا دعای شما را اجابت نمایم، کسانی که از عبادت من تکبر می ورزند به زودی با ذلت و خواری وارد دوزخ می شوند.»
﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ [البقرة: ۱۸۶].

«هنگامی که بندگانم از تو درباره ی من سؤال کنند بگو: من من نزدیکم، و دعای دعا کننده را هنگامی که مرا می خواند اجابت می کنم، بنابراین باید بندگان من دعوت مرا بپذیرند و به من ایمان آورند تا راه خود را بیابند و به مقصد برسند.»
رسول الله ﷺ می فرماید: «الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ»، ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ أبو داود ۷۸/۲، الترمذی ۲۱۱/۵، ابن ماجه ۱۲۵۸/۲.

دعا همان عبادت است، «پروردگارتان می فرماید: مرا بخوانید تا دعای شما را اجابت کنم.»

و آنحضرت ﷺ می فرماید: «إِنَّ رَبَّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَيُّ كَرِيمٌ يَسْتَجِيبُ مِنْ عَبْدِهِ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا» أبو داود ۷۸/۲، الترمذی ۵۵۷/۵، ابن ماجه ۱۲۷۱/۲.

«براستی که پروردگار پربرکت و والامقام شما دارای حياء و صاحب کرم است، و هنگامی که بنده اش دستهایش را بسویش بلند نماید، از بنده خود شرم می کند که دستهایش را خالی برگرداند.»

و آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمود: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو اللَّهَ بِدَعْوَةٍ لَيْسَ فِيهَا إِيْمٌ وَلَا قَطِيعَةٌ رَحِمَ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ تُعَجَّلَ دَعْوَتُهُ، وَإِمَّا أَنْ يَدَّجِرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَإِمَّا أَنْ يَصْرِفَ عَنْهُ مِنَ الشُّوْءِ مِثْلَهَا، قَالُوا: إِذَا نُكْثِرُ، قَالَ: «اللَّهُ أَكْثَرُ» [الترمذی ۴۶۲/۵، و ۵۶۶، أحمد ۱۸/۳].

«هر مسلمانی دعایی کند که در آن دعا به گناه و گسستن پیوند خویشاوندی نباشد، خداوند یکی از سه چیز را به او می دهد: یا هر چه زودتر در دنیا خواسته اش به او عطا می شود، و یا آن را برای آخرتش اندوخته می کند، و یا در مقابل آن دعا، شرّی را از او دور می کند، گفتند: پس ما زیاد دعا می کنیم آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمودند: فضل خدا از دعای شما زیادتر است.»

پس هر مسلمانی که به دنبال راه نجات است باید که فقط و فقط پیرو آن چه خدا و رسولش صلی الله علیه و آله آورده اند باشد و اجازه ندهد چه خود و چه کسی دیگر (هرکسی که خواهد باشد) چیزی به دین خدا بیفزاید، یا از آن کم کند. بنابراین طالب حق و دوستدار سنت پیامبر صلی الله علیه و آله هیچ کاری انجام نمی دهد جز آن که خدا و رسول خدا صلی الله علیه و آله به آن امر فرموده باشند. و این جاست که علما و دانشمندان اسلامی می گویند: «العبادات توقیفیة» (واجب شدن عبادتها را خداوند تعیین فرموده است و هیچ انسانی حق دخالت در آن ها را ندارد).

کتاب حاضر از کتاب های موفق آمیز است که تا بحال بیش از «۳۰» نوبت به چاپ رسیده است و به بیش از «۲۰» زبان ترجمه شده است، که یکی از این زبان ها زبان فارسی است که شما برادران و خواهران گرامی آنرا مشاهده می کنید، امید است بتوانید با مطالعه و حفظ دعاهاى روز مره این کتاب نفیس خود را از شیطان و وسوسه های او محفوظ و مصون بدارید.

اسحاق بن عبدالله دبیری

ریاض: ۱۵/ ذی قعدة ی/ ۱۴۲۵ هـ ق

۶/ دی ماه/ ۱۳۸۳ هـ ش

مقدمه‌ی مترجم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ.

برای اینکه بتوان با چشم دل شواهد معرفت: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ [الإسراء: ۴۴] را نگریست باید قلبی سلیم و دیده‌ای بینا داشت، و از عمق جان به ندای: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ [البقرة: ۱۸۶] لبیک گفت و شیرینی ذکر را در خشش: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ [الأحزاب: ۴۱]. مشاهده کرد تا اینکه زیبایی زیاد در نزد الله با: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ﴾ [البقرة: ۱۵۲] به تلاؤ درآید.

کتاب حاضر، ترجمه‌ی کتاب: «حِصْنُ الْمُسْلِمِ مِنْ أَذْكَارِ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ» است که در آن اذکار و اوراد قرآن و سنت صحیح جمع آوری شده است تا مسلمان با الگو قرار دادن آنها زندگی‌ای توأم با ذکر و یاد الله داشته، در نتیجه شیرینی ایمان را بچشد و در این حال زندگی مملو از طراوت ذکر الله و شیوه رسول الله ﷺ شود.

این کتاب در چاپ اول تحت عنوان فارسی (گلزاری از اذکار قرآن و سنت) چاپ شده و در این چاپ سعی بر آن شده که کتاب با ویراستاری مجدد و چاپ زیبا به زیور طبع آراسته تر گردد.

تمام احادیث این کتاب، صحیح و حسن می‌باشند و به صحت سند آنها اطمینان کامل باشد، و نیز کتاب از اختصاری ویژه برخوردار است.

به امید اینکه زندگی تمامی انسان‌ها بر نهج قرآن و سنت باشد و خداوند مؤلف، مترجم، خوانندگان و تمامی انسان‌ها را مشمول این دعا قرار دهد: ﴿رَبَّنَا ءَامِنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ [آل عمران: ۵۳].

أبو عبدالرحمن ۱۳ رجب ۱۴۲۴هـ ق.

مقدمه‌ی مؤلف

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مَضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا، أَمَّا بَعْدُ .

این کتاب مختصری است که قسمت اذکار آنرا از کتابم: «الذِّكْرُ وَالِدُعَاءُ وَالْعِلَاجُ بِالرَّقَى مِنْ الْكِتَابِ وَالْأُسْنَةِ» انتخاب نمودم تا استفاده از آن در سفرها، آسان باشد.

بدین جهت، فقط به ذکر متن حدیث، بسنده نموده‌ام و بجای سند، به ذکر یک یا دو مصدر اکتفا کرده‌ام، لذا هرکس که خواهان شناخت صحابی حدیث و یا اسناد آن است به اصل منابع حدیث، مراجعه کند.

و از الله - عز وجل - با توسل به أسماء الحسنی و صفات العلیائش خواهانم که آنرا بعنوان عملی خالص به درگاه کریم خویش بپذیرد و در دنیا و آخرت برایم سودمند گرداند، و نیز برای کسی که آنرا می‌خواند، یا آنکه آنرا چاپ می‌کند، یا سبب انتشار آن می‌گردد، سودمند قرار دهد؛ «إِنَّهُ سُبْحَانَهُ وَلِي ذَلِكَ وَالْقَادِرُ عَلَيْهِ».

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

المؤلف حرر في شهر صفر ١٤٠٩ هـ

سعيد بن علي بن وهف القحطاني

فضیلت ذکر

خداوند متعال می فرماید: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾ [البقرة: ۱۵۲].

«مرا یاد کنید تا من نیز شما را یاد کنم، و از من سپاسگذاری کنید و ناسپاسی مرا نکنید».

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ [الأحزاب: ۴۱].

«ای مؤمنان! خدای را بسیار یاد کنید».

﴿وَالذِّكْرُ بِنِ اللَّهِ كَثِيرًا وَالذِّكْرُ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ [الأحزاب: ۳۵].

«مردان و زنانی که خدا را بسیار یاد می کنند، خداوند برای آن ها آمرزش و پاداش بزرگی فراهم ساخته است».

﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ﴾^(۱). [الأحزاب: ۳۵].

«پروردگارت را در دل خود، با فروتنی، هراس، آهسته و آرام، صبحگاهان و شامگاهان یاد کن و از زمره ی غافلان مباش».

رسول الله می فرماید: «مَثَلُ الَّذِي يُذَكِّرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يُذَكِّرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»^(۲).

«مثال کسی که پروردگارش را یاد می کند و کسی که پروردگارش را یاد نمی کند، مانند زنده و مرده است».

۱- سورة الأعراف آیه: ۲۰۵.

۲- البخاری مع الفتح ۲۰۸/۱۱ و مسلم به این لفظ: «مَثَلُ الْبَيْتِ الَّذِي يُذَكِّرُ اللَّهَ فِيهِ وَالْبَيْتِ الَّذِي لَا يُذَكِّرُ اللَّهَ فِيهِ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ» ۵۳۹/۱.

و آنحضرت ﷺ فرمودند: «أَلَا أُنبِئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَرْكَأَهَا عِنْدَ مَلِكِكُمْ، وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرَ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ، وَخَيْرَ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقُوا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا بَلَى. قَالَ: ذَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى»^(۱).

«آیا شما را از بهترین اعمال با خبر نگردانم که نزد پروردگارتان پاکیزه تر است و بیش از هر چیز باعث بالا رفتن درجات شماست و برای شما از بخشش طلا و جواهرات نیز بهتر است، حتی از این هم بهتر است که با دشمنان روبرو شوید و گردن آنها را بزنید و آنها گردن شما را بزنند؟» اصحاب گفتند: بلی پیامبر ﷺ، فرمود: یاد الله تعالی.

و آنحضرت ﷺ فرمودند: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَالٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَالٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شِبْرًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمْسِي أَتَيْتُهُ هَرُولَةً»^(۲).

«خداوند [در حدیث قدسی] می فرماید: من نزد گمان بنده ام هستم و هنگامی که او مرا یاد نماید من همراه او هستم، اگر مرا در خلت یاد کند من او را در خلوت یاد می کنم، و اگر مرا در مجلسی یاد کند، من او را در مجلسی بهتر از آن یاد می کنم، و اگر به سوی من به اندازه ی وجبی تقرّب جوید، من به سوی او به اندازه ی ذراعی [بازویی] تقرّب می جویم، و اگر به اندازه ی ذراعی به سوی من تقرّب جوید من به او به اندازه ی باعی [دو بازوی انسان] نزدیک می شوم. و اگر پیاده به سوی من بیاید، من با شتابان به سوی او می آیم».

از عبدالله بن بُسْرِس روایت شده که مردی گفت: یا رسول الله امور اسلام زیاد هستند، به من چیزی یاد دهید که به آن تمسک جوید، پیامبر ﷺ فرمودند: «لَا يَزَالُ لِسَائِكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ»^(۳). «پیوسته زبانت با یاد خدا تر باشد».

۱- الترمذی ۴۵۹/۵، وابن ماجه ۱۲۴۵/۲ ونگا: صحیح ابن ماجه ۳۱۶/۲ و صحیح الترمذی ۱۳۹/۳.

۲- البخاری ۱۷۱/۸، و مسلم ۲۰۶۱/۴ و لفظ از امام بخاری است.

۳- الترمذی ۴۵۸/۵، وابن ماجه ۱۲۴۶/۲ ونگا: صحیح الترمذی ۱۳۹/۳، و صحیح ابن ماجه ۳۱۷/۲.

و نیز آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمودند: «مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ: ﴿الْمَرْ﴾ حَرْفٌ؛ وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلَاَمٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ»^(۱).

«هرکس یک حرف از قرآن بخواند، یک نیکی برایش نوشته می‌شود، و هر نیکی، ده برابر می‌شود، من نمی‌گویم: ﴿الْمَرْ﴾ یک حرف است، بلکه: الف یک حرف، لام یک حرف، و میم یک حرف است».

عقبه بن عامر رضی الله عنه می‌گوید: در صُفّه بودیم که رسول الله صلی الله علیه و آله بیرون آمد و فرمود: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِي مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِيْمٍ وَلَا قَطِيعَةٍ رَحِمٍ؟».

«کدام یک از شما دوست دارد که هر روز صبح، به بُطْحَانَ یا عقیق برود و با دو شتر بار برگردد بدون این که گناهی یا قطع صله‌ی رحمی انجام داده باشد؟».

گفتیم: یا رسول الله ما دوست داریم، فرمود: «أَفَلَا يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمُ، أَوْ يَقْرَأَ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلَاثَ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الْإِبِلِ»^(۲).

«هرکس به مسجد برود و دو آیه از کتاب خداوند عز و جل را یاد بگیرد یا بخواند، برای از از دو شتر بهتر است، و سه آیه از سه شتر، و چهار آیه از چهار شتر، و به تعداد آیات از همان تعداد شتر، برایش بهتر و سودمندتر است».

و رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند: «مَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِرَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِرَةٌ»^(۳).

«هرکس در جایی بنشیند و آنجا، خدا را یاد نکند، از طرف خدا، بر او زیان وارد خواهد شد، و هرکس به پهلو بخوابد و خدا را یاد نکند، برای این غفلت هم از جانب خدا زیان

۱- الترمذی ۱۷۵/۵ و نگا: صحیح الترمذی ۹/۳ و صحیح الجامع الصغیر ۳۴۰/۵.

۲- مسلم ۵۵۳/۱.

۳- أبو داود ۲۶۴/۴ و غیره، و نگا: صحیح الجامع ۳۴۲/۵.

خواهد دید».

و آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمودند: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تَرَةٌ، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ»^(۱).

«هر گروهی در مجلسی بنشینند و در آن ذکر الله را نکنند و بر پیامبرشان درود نفرستند، مگر اینکه بر آنها حسرت و افسوس وارد می شود، و بر خداست که آنها را ببخشد یا عذاب دهد».

و آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمودند: «(مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةٍ حَمَارٍ وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةٌ)»^(۲).

هیچ گروهی از مجلسی که در آن خدا را یاد نکرده اند بر نمی خیزند، مگر مثل اینکه از [نزد] لاشه ی الاغی برخاسته اند، و حسرت آنها را فراگرفته است).

اذکار هنگام بیدار شدن از خواب

۱- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ»^(۳).

«تمام ستایش ها از آن خدایی است که پس از میراندن ما را زنده کرده است، و بازگشت به سوی اوست».

۲- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»^(۴).

«هیچ معبودی به جز الله «بحق» وجود ندارد، یکتاست و شریک ندارد، و پادشاهی و

۱- الترمذی، و نگا: صحیح الترمذی ۱۴۰/۳.

۲- أبو داود ۲۶۴/۴، وأحمد ۳۸۹/۲ و نگا: صحیح الجامع ۱۷۶/۵.

۳- البخاری مع الفتح ۱۱۳/۱۱، و مسلم ۲۰۸۳/۴.

۴- هر کس این دعا را بخواند آمرزیده می شود، و اگر دعا بکند برای او مستجاب می شود، و اگر از خواب برخیزد و وضو بگیرد و سپس نماز بخواند نمازش مقبول می گردد. البخاری مع الفتح ۳۹/۳ و غیرها و لفظ از ابن ماجه است، نگا: صحیح ابن ماجه ۳۳۵/۲.

ستایش از آن اوست، و او بر هر چیز تواناست. الله پاک و منزّه است، و حمد از آن اوست، و هیچ معبودی به جز الله «بحق» وجود ندارد، و خدا بزرگترین است، و هیچ حول و قدرتی بجز از طرف خدای بلندمرتبه و بزرگ نیست. خدایا! مرا بیامرز.»

۳- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ»^(۱).

«تمام ستایش ها مر خدایی راست که به جسمم سلامت بخشید، و روحم را به من بازگرداند، و به من اجازه ذکرش را داد».

۴- ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ ۚ اللَّهُ قَيِّمًا وَقُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ ۚ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَنِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا ۚ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِي بِعَعْضِكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتُلُوا وَقُتِلُوا لَا تُكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخِلْنَهُمْ جَنَّتِ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ هُمْ جَنَّتِ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نَزَّلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ

۱- الترمذی ۵/ ۴۷۳، و نکا: صحیح الترمذی ۱۴۴/۳.

الْكِتَابِ لِمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾ [آل عمران: ۱۹۰-۲۰۰].^(۱)

«مسلماناً در آفرینش آسمانها و زمین، و پشت سر هم آمدن شب و روز، نشانه ها و دلائلی برای خردمندان است، کسانی که ایستاده و نشسته و بر پهلوهایی شان افتاده، خدا را یاد می کنند و درباره آفرینش آسمانها و زمین می اندیشند» (و به زبان حال و قال می گویند: «پروردگارا! این را ببوده و عبث نیافریده ای. تو منزّه و پاکی، پس ما را از عذاب آتش محفوظ دار. پروردگارا! بی گمان تو هر که را به آتش در آری، براستی خوار و زبونش کرده ای، و ستمکاران را یآوری نیست. پروردگارا! ما از منادی - پیامبر ﷺ - شنیدیم که - مردم را - به ایمان به پروردگارشان می خواند، و ما ایمان آوردیم. پروردگارا! گناهان ما را بیمارز، و بدیهای مان را بپوشان، و ما را با نیکان بمیران. پروردگارا! آنچه را که با پیغمبران خود به ما وعده داده ای، به ما عطا کن، و در روز رستاخیز ما را خوار و زبون مگردان، بی گمان تو خلاف وعده نخواهی کرد.

پس پروردگارشان دعای ایشان را پذیرفت، و پاسخشان داد که من عمل هیچ صاحب عملی از شما را که انجام گرفته باشد، خواه زن باشد یا مرد، ضایع نخواهم کرد. بعضی از شما از بعض دیگر تولد شده اید. «و همگی هم نوع و هم جنس می باشید» آنان که هجرت کردند، و از خانه های خود رانده شدند و در راه من اذیت و آزار کشیدند و جنگیدند و کشته شدند، به یقین گناهانشان را می بخشم، و در بهشتی جای می دهم که از زیر «درختان» آن نهرها در جریان است، این پاداش از سوی خداست، و پاداش نیکو تنها نزد خداست. رفت و آمد کافران در شهرها، تو را نفریبد. «این» متاع ناچیزی است،

۱- البخاری مع الفتح ۲۳۷/۸، و مسلم ۵۳۰/۱.

سپس جایگاهشان دوزخ است، و چه بد جایگاهی است، ولی آنهایی که از پروردگارشان می‌ترسند، بهشت از آن ایشان است که در زیر «درختان» آن نهرها جاری است، و جاودانه در آن می‌مانند، این پاداشی از جانب خدا است. و آنچه در نزد خداست برای نیکان بهتر است. برخی از اهل کتاب هستند که به خدا و بدانچه بر شما نازل شده و بدانچه بر خود آنان نازل گردیده ایمان دارند، در برابر خدا فروتن بوده، آنها هرگز آیات خدا را به بهای ناچیز «دنیا» نمی‌فروشند، پاداش ایشان در نزد پروردگارشان است، خداوند به سرعت حساب بندگان را رسیدگی می‌کند، ای مؤمنان! شکیبائی ورزید، و استقامت و پایداری کنید، و مراقبت به عمل آورید، و از خدا بترسید تا اینکه رستگار شوید».

دعای پوشیدن لباس

۵- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا (الثَّوْبَ) وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ...»^(۱).

«حمد از آن خدایی است که این لباس را به من پوشانید و بدون اینکه من قدرت و توانایی داشته باشم آنرا به من عنایت کرد...».

دعای پوشیدن لباس نو

۶- «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ»^(۲).

«الهی! ستایش برای تو است، تویی که این لباس را به من پوشاندی، از تو خیر آنرا می‌خواهم، و خیر آنچه را که برای آن ساخته شده است. و به تو از بدی آن و بدی آنچه که برای آن ساخته شده است پناه می‌برم».

۱- أهل السنن بجز النسائی، نگا: إرواء الغلیل ۴۷/۷.

۲- أبو داود والترمذی والبغوی ونگا: مختصر شمائل الترمذی أثر ألبانی ص ۴۷.

دعا برای کسی که لباس نو پوشیده است

۷- «تُبْلِي وَيُخْلِفُ اللَّهُ تَعَالَى»^(۱).

«خدا کند این لباس را تا مدتی بپوشید، و کهنه نمائید، و خداوند تعالی به جای آن، لباس دیگری به شما بدهد. [یعنی خداوند شما را از عمر طولانی برخوردار نماید].»

۸- «إِلْسَ جَدِيداً وَعِشْ حَمِيداً وَمُتْ شَهِيداً»^(۲).

«لباس جدیدی را بپوشی، و زندگی نیکویی داشته باشی، و با شهادت از این دنیا بروی.»

دعای هنگام در آوردن لباس

۹- «بِسْمِ اللَّهِ»^(۳).

«به نام خدا.»

دعای هنگام داخل شدن به توالت

۱۰- «إِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ»^(۴).

«[به نام خدا] الهی! از جن های خبیث و پلید، اعم از زن و مرد، به تو پناه می برم.»

دعای هنگام خارج شدن از توالت

۱۱- «غُفْرَانِكَ»^(۵).

۱- أبو داود ۴/۴۱، ونگا: صحیح أبی داود ۲/۷۶۰.

۲- ابن ماجه ۲/۱۱۷۸، والبعوی ۱۲/۴۱، ونگا: صحیح ابن ماجه ۲/۲۷۵.

۳- الترمذی ۲/۵۰۵، و غیره، نگا: الإرواء شماره ۴۹، و صحیح الجامع ۳/۲۰۳.

۴- البخاری ۱/۴۵، و مسلم ۱/۲۸۳، به اضافه (بسم الله) در اولش سعید بن منصور آنرا روایت کرده است، نگا: فتح الباری ۱/۲۴۴.

۵- أهل السنن بجز النسائی آنرا در کتاب: (عمل اليوم والليلة) روایت کرده اند، نگا: تخریج زاد المعاد ۲/۳۸۷.

«الهی! از تو آمرزش می‌طلبم».

ذکر قبل از وضو

۱۲- «بِسْمِ اللَّهِ»^(۱).

«به نام خدا».

ذکر بعد از اتمام وضو

۱۳- «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ...»^(۲).

«شهادت می‌دهم که بجز الله، معبودی «بحق» وجود ندارد، یکتاست و شریکی برای او نیست، و شهادت می‌دهم که محمد، بنده و فرستاده ی اوست».

۱۴- «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ»^(۳).

«پروردگارا! مرا از توبه کنندگان بگردان و جزو کسانی قرار ده که کاملاً طهارت می‌کنند و پاکیزه اند».

۱۵- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»^(۴).

«خداوندا! پاکی تو را بیان می‌کنم، و تو را ستایش می‌نمایم، و گواهی می‌دهم که بجز تو، دیگر معبودی «بحق» نیست، از تو طلب مغفرت می‌کنم، و در حضورت توبه می‌نمایم».

ذکر هنگام خارج شدن از منزل

۱- أبو داود وابن ماجه وأحمد ونگا: إرواء الغلیل ۱/۱۲۲.

۲- مسلم ۱/۲۰۹.

۳- الترمذی ۷۸/۱ ونگا: صحیح الترمذی ۱/۱۸.

۴- النسائی در کتاب: «عمل اليوم والليلة» ص ۱۷۳، ونگا: إرواء الغلیل ۱/۱۳۵ و ۲/۹۴.

۱۶- «بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»^(۱).

«به نام خدا، بر خدا توکل کردم، و هیچ قدرت و توانائی جز از طرف خدا نیست».

۱۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضِلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»^(۲).

«پروردگارا! من به تو پناه می برم از اینکه خودم گمراه شوم، یا بوسیله ی دیگری گمراه شوم، و یا اینکه بلغزم، یا لغزیده شوم، یا ستم کنم، یا مورد ستم قرار گیرم، یا دچار جهالت شوم، یا با من به جهالت رفتار شود».

ذکر هنگام داخل شدن به منزل

۱۸- «بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا»^(۳).

«به نام الله داخل شدیم، و بنام الله خارج گشتیم، و بر پروردگارمان توکل نمودیم». و بعد از خواندن دعای فوق، به خانواده اش سلام بگوید.

دعای رفتن به مسجد

۱۹- «اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا وَعَنْ شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَعَظِّمْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْنِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَعْظِنِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصِيي نُورًا، وَفِي لَحْمِي نُورًا، وَفِي دَمِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا وَفِي بَشْرِي نُورًا»^(۴).

۱- أبو داود ۴/ ۳۲۵ والترمذی ۵/ ۴۹۰، و نگا: صحیح الترمذی ۱۵۱/۳.

۲- أهل السنن ونگا: صحیح الترمذی ۱۵۲/۳ و صحیح ابن ماجه ۳۳۶/۲.

۳- أبو داود ۴/ ۳۲۵، و علامه ابن باز در کتاب (تحفه الأخبار ص ۲۸) آنرا حسن دانسته، و در صحیح چنین روایت شده است: «إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ الشَّيْطَانُ لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ». مسلم شماره ی: ۲۰۱۸.

۴- همه ی این موارد در بخاری ۱۱۶/۱۱ روایت شده شماره ی ۶۳۱۶، و مسلم ۵۲۶/۱، ۵۲۹، ۵۳۰، شماره ی: ۷۶۳.

«الهی! در قلب، زبان، گوش و چشم من نور قرار ده، و بالا، و پایین، راست، چپ، مقابل، پشت و درون مرا منور گردان، و نور را برای من بیفزای، و بزرگ گردان، و مرا نوری عطا فرما، و در عصب، گوشت، خون، مو و پوست من نوری قرار ده».

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَبْرِي.. وَنُورًا فِي عِظَامِي»^(۱).

«الهی! قبرم را منور گردان، و در استخوان‌هایم نور قرار بده».

«وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا»^(۲).

«و برای من نور را افزون فرما، افرون فرما، افزون فرما».

«وَهَبْ لِي نُورًا عَلَى نُورٍ»^(۳).

«و نور بر روی نور به من عطا کن».

دعای داخل شدن به مسجد

۲۰- «أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»^(۴).

«به خداوند بزرگ و روی گرامی [که لایق جلالش است] و قدرت قدیم و ازلی او پناه می برم از بدی شیطان رانده شده».

«[بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةُ]^(۵) [وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ]^(۶).

۱- الترمذی ۴۸۳/۵، شماره ی ۳۴۱۹.

۲- البخاری در کتاب (الأدب المفرد) شماره ی ۶۹۵، ص ۲۵۸، و ألبانی کتاب: (صحيح الأدب المفرد) شماره ۵۳۶ سندش را صحیح دانسته است.

۳- ابن حجر العسقلانی در کتاب (فتح الباری) آنرا ذکر کرده، و گفته ابن ابی عاصم در کتاب: (الدعاء) آورده است، نگا: الفتح ۱۱/۱۱، و گفته: از اجتماع اختلاف روایت بیست و پنج ویژگی و خصلت بیان شده است.

۴- أبو داود، ونگاه: صحیح الجامع شماره ی ۴۵۹۱.

۵- ابن السنی شماره ی ۸۸، و ألبانی حدیث را حسن دانسته است.

۶- أبو داود ۱۲۶/۱، ونگا: صحیح الجامع ۵۲۸/۱.

«به نام الله، و درود و سلام بر رسول الله ﷺ».

«اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»^(۱).

«الهی! درهای رحمت خود را بر من بگشا».

دعای خارج شدن از مسجد

۲۱ «بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، اللَّهُمَّ اغْصِنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»^(۲).

«به نام خدا و درود و سلام بر رسول الله ﷺ الاهی! از تو فضل را مسألت می نمایم، الهی! مرا از شیطان مردود، حفاظت فرما».

أَذْكَارُ أَذَانٍ

۲۲- هر چه را که مؤذن می گوید، شنونده تکرار کند مگر در: «حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، وَحَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ»، که در جواب می گوید: «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»^(۳).

۲۳- نیز شخص گوید: «وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا»^(۴).

«و من گواهی می دهم که هیچ معبودی، بجز الله «بحق» وجود ندارد، یکتاست و شریکی ندارد، و محمد ﷺ بنده و فرستاده ی اوست، من از اینکه الله، پروردگار و

۱- مسلم ۴۹۴/۱. و در سنن ابن ماجه از حدیث فاطمه لجنین روایت شده است: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ». وألبانی بخاطر شواهدش آنرا صحیح دانسته است، نگا: صحیح ابن ماجه ۱۲۸/۱ - ۱۲۹.

۲- نگا: تخریج روایت های حدیث قبل شماره ی ۲۰، و زیاده ی «اللَّهُمَّ اغْصِنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ». از روایت ابن ماجه. نگا: صحیح ابن ماجه ۱۲۹/۱.

۳- البخاری ۱۵۲/۱ و مسلم ۲۸۸/۱.

۴- مسلم ۲۹۰/۱.

محمد، پیامبر و اسلام، دین من است، راضی و خشنودم».

«پس از اینکه مؤذن شهادتین را گفت، این ذکر، خوانده شود»^(۱).

۲۴- بعد از پایان اجابت مؤذن، بر پیامبر ﷺ درود فرستاده شود^(۲).

۲۵- [بعد از درود] گفته شود: «اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، [إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ]»^(۳).

«بار الها! ای پروردگار این ندای کامل و نماز بر پا شونده، به محمد ﷺ وسیله «مقامی والا در بهشت» و فضیلت عنایت بفرما، و او را به «مقام شایسته ای» که وعده فرموده ای نایل بگردان، [همانا تو خُلف وعده نمی کنی].»

۲۶- «شخص در بین اذان و اقامه برای خودش دعا کند، چرا که دعا در این هنگام رد نمی شود»^(۴).

دعاهای بعد از تکبیر تحریمه و قبل از فاتحه

(دعاهای استفتاح)

۲۷- «اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ»^(۵).

«بار الها! بین من و خطاهای من، همانند فاصله ای که بین مشرق و مغرب انداخته ای، فاصله بیانداز، و مرا از خطاهایم پاک ساز، همانند لباس سفیدی که از آلودگی پاک می شود. بار الها! خطاهای مرا با برف و آب و تگرگ بشوی.»

۱- ابن خزیمه ۲۲۰/۱.

۲- مسلم ۲۸۸/۱.

۳- البخاری ۱۵۲/۱ و آنچه در بین گروه آمده از سنن بیهقی ۴۱۰/۱ روایت شده، و علامه عبدالعزیز بن باز در کتاب (تحفه الأخیار ص ۳۸) سندش را حسن دانسته است.

۴- الترمذی و أبو داود و أحمد و نگا: إرواء الغلیل ۲۶۲/۱.

۵- البخاری ۱۸۱/۱، و مسلم ۴۱۹/۱.

۲۸- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»^(۱).

«بار الها! پاک و منزهی، و حمد از آنِ توست، و نامت با برکت است و قدرت و شکوه تو بسیار بالاست و هیچ معبودی بجز تو «بحق» وجود ندارد».

۲۹- «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلدِّينِ فَطَرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي، لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَأَعِزِّ لِي دُنُوبِي جَمِيعًا إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»^(۲).

«من چهره ام را به سوی ذاتی متوجه کرده ام که آسمان ها و زمین را آفرید، در حالی که من از باطل روی گردان شده و به سوی حق آمده ام، و از مشرکان نیستم، نماز، عبادت، زندگی و مرگم از آنِ پروردگار جهانیان است که شریکی ندارد، دستور یافته ام که چنین کنم، و من از فرمانبرداران می باشم. پروردگارا! تویی پادشاه، بجز تو، معبودی «بحق» وجود ندارد. تو پروردگار من هستی و من بنده ی توأم، بر خود ظلم کردم، و به گناهانم اعتراف نمودم، همه ی گناهانم را ببخشای، همانا بجز تو کسی گناهانم را نمی آمرزد».

الهی! مرا به نیکوترین اخلاق و خصلت ها، رهنمون فرما، همانا بجز تو کسی نیست که مرا بسوی آنها هدایت کند. الهی! خصلت های بد را از من دور بگردان، زیرا بجز تو کسی نیست که آن ها را از من دور بگرداند. من در بارگاهت حاضرم، و برای اطاعت آماده ام، هرگونه خیر و نیکی در اختیار توست، بدی را به سوی تو راهی نیست. الهی! من به لطف تو موجودم، و به سوی تو متوجه ام، تو بسیار بابرکت و برتر هستی، از تو

۱- أصحاب السنن الأربعة، ونگا: صحیح الترمذی ۷۷/۱، و صحیح ابن ماجه ۱۳۵/۱.

۲- مسلم ۵۳۴/۱.

آمرزش می خواهم، و در بارگاهت توبه می کنم».

۳۰- «اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»^(۱).

«الهی! پروردگار جبرائیل و میکائیل و اسرافیل، ای مبدع آسمان ها و زمین، و آگاه از دنیای پنهان از دیدگان، و مطلع از جهان عیان، تو در بین بندگان در آن چه که در آن اختلاف می ورزند، حاکمی، مرا به آنچه که از حق در آن اختلاف شده است، با اراده ات هدایت کن، چرا که تو هرکس را که بخواهی به راه راست هدایت می کنی».

۳۱- «اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا» ثلاثاً ((وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ: مِنْ نَفْسِهِ، وَنَفْسِهِ، وَهَمَزِهِ))^(۲).

«الله، برترین و بزرگترین است، همه ی ستایش ها به کثرت مخصوص اوست، من صبح و شام او را تسبیح می گویم) [سه بار] (به الله پناه می برم از غرور، سحر و وسوسه ی شیطان».

۳۲- «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [أَنْتَ

۱- مسلم ۵۳۴/۱.

۲- أبو داود ۲۰۳/۱، وابن ماجه ۲۶۵/۱، وأحمد ۸۵/۴ و مسلم از ابن عمر م به این صورت و در ضمن قصه ای روایت شده است ۴۲۰/۱.

الْمُقَدَّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ]»^(۱).
 «بار الها! حمد از آن تو است، تو نور آسمان ها و زمین، و آنچه که در ما بین آنهاست، هستی. حمد از آن تو است، تو سرپرست آسمان ها و زمینی، و آنچه که در بین آنهاست. [و حمد از آن تو است، تو پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه که در بین آنهاست، هستی]. [و حمد از آن تو است، تو پادشاه آسمان ها و زمین هستی]. [و حمد از آن توست] [تو حقی، وعده، گفتار، لقاء، بهشت، آتش، پیامبران، محمد ﷺ، و روز قیامت حق هستند] [پروردگارا! من تسلیم توأم، و بر تو توکل نمودم، و به تو ایمان آوردم، و به سوی تو برگشتم، و بخاطر تو دشمنی ورزیدم، و حاکمیت از آن تو است، و گناہانی را که پیش از مرگ فرستاده ام و آنچه را که بعد از مرگ، خواهند آمد، و آنچه را که پنهان نموده ام، و آنچه را که آشکار ساخته ام، ببخشای، تقدیم و تأخیر بدست تو است، و هیچ معبودی بجز تو «بحق» وجود ندارد]».

دعای رکوع

۳۳- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ»^(۲).

«پروردگار بزرگم پاک و منزّه است»، [سه بار هنگام رکوع].

۳۴- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»^(۳).

«پروردگارا! تو پاک و منزّهی، خدایا تو را ستایش می نمایم، الهی، مرا ببخشای».

۳۵- «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»^(۴).

«بسیار پاک و منزّه است پروردگار فرشتگان و جبرئیل».

۱- البخاری مع الفتح ۳/۳ و ۱۱۶/۱۱ و ۱۳/۳۷۱، ۴۲۳، ۴۶۵ و مسلم همانند آن به صورت اختصار

روایت نموده است ۵۳۲/۱.

۲- أهل السنن وأحمد روایت کرده اند، ونگا: صحیح الترمذی ۸۳/۱.

۳- البخاری ۹۹/۱، و مسلم ۳۵۰/۱.

۴- مسلم ۳۵۳/۱، و أبو داود ۲۳۰/۱.

۴/۳۶ «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ خَشَعَ لَكَ سَمْعِي وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، وَمَا اسْتَقَلَّ بِهِ قَدَمِي»^(۱).

«پروردگارا! برای تو رکوع کردم، به تو ایمان آوردم، و به تو تسلیم شدم. گوش، چشم، مخ، استخوان، پی و رگم و تمام اعضای بدنم برای تو خشوع و فروتنی نمودند».

۳۷- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»^(۲).

«پاک است پروردگاری که مالک قدرت، فرمانروایی، بزرگی و عظمت است».

دعای هنگام بر خاستن از رکوع

۳۸- «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»^(۳).

«الله شنید و قبول کرد ستایش کسی را که او را ستایش نمود».

۳۹- «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ»^(۴).

«پروردگارا! حمد و ستایش های زیاد، خوب و مبارک از آن تو است».

۴۰- «مِلْءَ السَّمَوَاتِ، وَمِلْءَ الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدًا اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»^(۵).

«الهی! حمدی که آسمان ها و زمین و میان آن ها و هر چه تو بخواهی را پر کند، از آن تو است. الهی! تو اهل ستایش و عظمت هستی. الهی! تو شایسته ی ستایش بندگان هستی. همگی ما بندگان هستیم، آن چه تو بفرمائی هیچ کس جلوی آن را نمی گیرد، و آنچه جلوی آن را بگیری کسی قدرت ندارد آن را عطا نماید. الهی! صاحب ثروت، او را

۱- مسلم ۵۳۴/۱، وأهل سنن أربعة بجز ابن ماجه روایت کرده اند.

۲- أبو داود ۲۳۰/۱، والنسائی وأحمد، و سند آن حسن است.

۳- البخاری مع الفتح ۲۸۲/۲.

۴- البخاری مع الفتح ۲۸۴/۲.

۵- مسلم ۳۴۶/۱.

ثروتش از عذاب تو نجات نمی دهد و «تمامی شکوه» و ثروت از آن تو است».

دعای سجده

۴۱- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى»^(۱).

«منزه است پروردگار بزرگ و برتر من» [سه مرتبه هنگام سجده].

۴۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»^(۲).

«بار الها! تو پاک و منزهی و تو را ستایش می نمایم. الهی! از تو طلب مغفرت می کنم».

۴۳- «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»^(۳).

«پاک و منزّه است پروردگار فرشتگان و جبرائیل».

۴۴- «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»^(۴).

«الهی! برای تو سجده کردم، و به تو ایمان آوردم، و در مقابل فرمان تو تسلیم شدم، چهره ام برای پروردگاری که آن را خلق نمود، و صورت بخشید، و آن را زیبا آفرید، و عضو شنوایی و بینائی در آن قرار داد، سجده کرد. با برکت است پروردگاری که بهترین سازندگان است».

۴۵- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبَرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»^(۵).

«پاک است پروردگاری که مالک قدرت، فرمانروایی، بزرگی و عظمت است».

۴۶- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّةَ وَجَلِّهِ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَالِيَتَهُ وَسِرَّهُ»^(۶).

۱- أهل السنن وأحمد ونكا: صحيح الترمذی ۸۳/۱.

۲- البخاری ومسلم وتخریج سندش با شماره ی (۳۴) ارائه شد.

۳- مسلم ۵۳۳/۱ وتخریج آن در شماره ی (۳۵) ارائه شد.

۴- مسلم ۵۳۴/۱ وغیره.

۵- أبوداود ۲۳۰/۱ وأحمد والنسائی وألبانی در صحیح ابی داود ۱۶۶/۱ آنرا صحیح دانسته است.

«بار الها! همه ی گناهان مرا، اعم از کوچک و بزرگ، اول و آخر، آشکار و نهان، ببخشای.»

۴۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»^(۳).

«بار الها! من از خشم به خشنودی تو پناه می برم. الهی! از عذاب به عفو تو پناه می برم. الهی! از «عذاب خشم» تو، به تو پناه می برم. پروردگارا! آنچنان که حق ستایش تو است، نمی توانم آنرا بجای آورم، بدون تردید تو آنچنانی که خود فرموده ای.»

دعای نشستن بین در میان دو سجده

۴۸- «رَبِّ اغْفِرْ لِي رَبِّ اغْفِرْ لِي»^(۴).

«ای الله! مرا ببخش، مرا ببخش.»

۴۹- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي»^(۵).

«بار الها! مرا ببخش. به من رحم کن، مرا هدایت کن، کوتاهی های مرا جبران کن، و به من عافیت و رزق عطا کن، و مقامم را رفیع گردان.»

«۲۱» دعاهای سجده ی تلاوت

۵۰- «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ وَيَحُولُهُ وَقُوتُهُ ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ

الْخَالِقِينَ﴾»^(۶).

۱- مسلم ۳۵۰/۱.

۲- مسلم ۳۵۲/۱.

۳- أبو داود ۲۳۱/۱، ونگا: صحیح ابن ماجه ۱۴۸/۱.

۴- أصحاب السنن بجز النسائی ونگا: صحیح الترمذی ۹۰/۱ و صحیح ابن ماجه ۱۴۸/۱.

۵- الترمذی ۴۷۴/۲، أحمد ۳۰/۶، و حاکم و آنرا صحیح دانسته و الذهبی با حاکم موافقت کرده است.

۶- ۲۲۰/۱، و الفاظ اضافی در روایت از حاکم است.

«چهره ام برای ذاتی که آنرا آفرید و شنوایی و بینایی را به قدرت و توانایی خود در آن قرار داد، سجده کرد. بسیار با برکت است بهترین آفرینندگان».

۵۱- «اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وَزْرًا، وَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ ذُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ»^(۱).

«ای الله! برای من در نزد خود بخاطر این سجده اجر بنویس و بوسیله ی آن، گناهی را دور بگردان، و این سجده را برای من در نزد خود ذخیره بگردان و آنرا از من چنان بپذیر که از بنده ات داود پذیرفتی».

تشهد

۵۲- «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»^(۲).

«[فرمانروائی، رحمت و برکت و پاکی مخصوص الله است]، سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد ای پیامبر، سلام بر ما و کلیه بندگان صالح خدا، من گواه می دهم که هیچ معبودی بجز الله «بحق» وجود ندارد و محمد ﷺ بنده و رسول اوست».

درود بر رسول الله ﷺ بعد از تشهد

۵۳- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»^(۳).

«بار الها! بر محمد ﷺ و آل محمد درود بفرست همچنان که بر ابراهیم و آل ابراهیم درود فرستادی، همانا تو ستوده و باعظمت هستی. بار الها! بر محمد و آل محمد برکت

۱- الترمذی ۴۷۳/۲ و حاکم و آنرا صحیح دانسته و الذهبی با حاکم موافقت کرده است ۲۱۹/۱.

۲- البخاری مع الفتح ۱۳/۱ و مسلم ۳۰۱/۱.

۳- البخاری مع الفتح ۴۰۸/۶.

نازل فرما همچنان که بر ابراهیم؛ و آل ابراهیم برکت نازل کردی، همانا تو ستوده و باعظمت هستی».

۵۴- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»^(۱).

«بار إلهای! بر محمد ﷺ و همسران و فرزندان درود فرست همچنان که بر ابراهیم؛ درود فرستادی، و بر محمد و همسران و فرزندان برکت نازل گردان همچنان که بر آل ابراهیم؛ برکت نازل فرمودی، همانا تو ستوده و باعظمت هستی».

دعای بعد از تشهد آخر و قبل از سلام

۵۵- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»^(۲).

«پروردگارا! از عذاب قبر و عذاب دوزخ، فتنه ی زندگی و مرگ، و فتنه ی مسیح دجال به تو پناه می برم».

۵۶- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ»^(۳).

«الهی! من از عذاب قبر، و از فتنه ی مسیح دجال، و فتنه ی زندگی و مرگ به تو پناه می برم. بار الها! من از گناه و زیان، به تو پناه می آورم».

۵۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»^(۴).

«الهی! من بر نفس خود بسیار ظلم کردم، همانا غیر از تو کسی دیگر گناهان مرا نمی

۱- البخاری مع الفتح ۴۰۷/۶ و مسلم ۳۰۶/۱ و لفظ حدیث از مسلم است.

۲- البخاری ۱۰۲/۲ و مسلم ۴۱۲/۱ و لفظ حدیث از مسلم است.

۳- البخاری ۲۰۲/۱ و مسلم ۴۱۲/۱.

۴- البخاری ۱۶۸/۸ و مسلم ۲۰۷۸/۴.

بخشد، پس از جانب خود مرا مورد آمرزش قرار بده، و بر من رحم کن، همانا تو بخشنده و مهربان هستی».

۵۸- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُأَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»^(۱).

«الهی! گناهان قبلی و بعدی مرا ببخشای. الهی! گناهان مخفی و آشکار مرا ببامرز، و زیاده روی های مرا و آنچه را که تو از من بهتر می دانی ببخش، همانا تقدیم و تأخیر کننده تویی، بجز تو معبودی «بحق» نیست».

۵۹- «اللَّهُمَّ اَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»^(۲).

«بار الها! به من توفیق بده تا تو را یاد کنم، و سپاس گویم، و به بهترین روش، بندگی نمایم».

۶۰- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَاةِ الْعُمْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ»^(۳).

«بار الها! من از بخل و بُزدلی به تو پناه می برم، و از اینکه به علّت پیری، سست و درمانده شوم، به تو پناه می برم، و از آزمایش های سخت دنیا و عذاب قبر به تو پناه می برم».

۶۱- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»^(۴).

«بار الها! من از تو خواهان بهشتم، و از آتش به تو پناه می برم».

۶۲- «اللَّهُمَّ بَعْلِمِكَ الْغَيْبِ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَخْبِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّيْ إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي

۱- مسلم ۱/ ۵۳۴.

۲- أبو داود ۸۶/۲ والنسائی ۵۳/۳ وألبانی در صحیح أبو داود ۲۸۴/۱ آنرا صحیح دانسته است.

۳- البخاری مع الفتح ۳۵/۶.

۴- أبو داود، ونگا: صحیح ابن ماجه ۳۲۸/۲.

الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقُطُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِرِزْنَةِ الْإِيمَانِ وَاجْعَلْنَا هُدًاهُ مُهْتَدِينَ»^(۱).

«بار الها! به علم غیبت و قدرتت بر آفرینش، تا زمانی مرا زنده نگهدار که زندگی برایم خوب باشد، و مرا بمیران زمانی که مردنم را به نفعم می دانی. الهی! من خشوع و ترس از تو را در نهان و آشکار می طلبم. «گفتن» کلمه ی حق را در شادی و غضب از تو می خواهم. میانه روی را در ثروت و فقر مسألت می نمایم. نعمتی را که نابود نشود، و نور چشمی را که قطع نگردد، و رضا را بعد از قضا، و راحتی زندگی بعد از مرگ، و لذت نگاه چهره ات و شوق به لقاءت را درخواست می کنم. بدون اینکه گرفتار مصیبتی سخت، یا فتنه ای گمراه کننده شوم. پروردگارا! ما را با زیبایی ایمان، زینت بخش و ما را از زمره ی هدایت دهندگان و هدایت یافتگان قرار بده.»

۶۳- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»^(۲).

«بار الها! من با توسل به اینکه تو یگانه ای و شریکی نداری و بی نیاز هستی که نه زاده ای و نه زاده شده ای و هیچ همتایی بر خود نداری، از تو مسألت می نمایم که گناهان مرا بیامرزی، همانا که تو آمرزگار و مهربان هستی.»

۶۴- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»^(۳).

«پروردگارا! من فقط از تو می خواهم چرا که حمد فقط از آنِ توست، هیچ معبودی

۱- النسائی ۵۴/۴، ۵۵، وأحمد ۳۶۴/۴ وألبانی در صحیح النسائی ۲۸۱/۱ آنرا صحیح می داند.

۲- النسائی با این لفظ ۵۲/۳، وأحمد ۳۳۸/۴ وألبانی در صحیح النسائی ۲۸۰/۱ آنرا صحیح دانسته است.

۳- أهل السنن ونگا: صحیح ابن ماجه ۳۲۹/۲.

بجز تو «بحق» وجود ندارد، و یکتایی و شریک نداری یا مَنان! ای بوجود آورنده ی آسمان ها و زمین! ای صاحب عظمت و بزرگی! ای زنده ی پایدار! من بهشت را از تو خواهانم، و از آتش به تو پناه می برم».

۶۵- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ»^(۱).

«پروردگارا! من تنها از تو «احتیاجاتم را» می خواهم، چرا که شهادت می دهم که تو الله هستی، و هیچ معبودی بجز تو «بحق» وجود ندارد، تو آن یکتا و بی نیازی هستی که نه زاده است، و نه زائیده شده است، و همتایی ندارد».

اذکار بعد از سلام نماز

۶۶- «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ (ثلاثاً)، اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ»^(۲).

«از الله طلب آمرزش می کنم [سه مرتبه] الهی تو سلامی، و سلامتی از جانب تو است، تو بسیار بابرکتی، ای صاحب عظمت و بزرگی».

۶۷- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»^(۳).

«معبودی «بحق» بجز الله، وجود ندارد. شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست، ستایش شایسته ی اوست، و او بر هر چیزی توانا است، الهی! آن چه تو بدهی، هیچ کس مانع آن نمی گردد، و آنچه تو منع کنی، هیچ کس نمی تواند آنرا بدهد. توانگر، او را ثروتش از

۱- أبوداود ۶۲/۲ والترمذی ۵۱۵/۵ وابن ماجه ۱۲۶۷/۲ وأحمد ۳۶۰/۵ ونكا: صحيح ابن ماجه ۳۲۹/۲ وصحيح الترمذی ۱۶۳/۳.

۲- مسلم ۴۱۴/۱.

۳- البخاری ۲۵۵/۱ و مسلم ۴۱۴/۱.

عذاب تو نجات نمی دهد، و «تمامی شکوه و» ثروت از آن تو است».

۶۸- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»^(۱).

«معبودی بجز الله «بحق» وجود ندارد، یگانه اوست و شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست، و ستایش مخصوص اوست، و او بر هر چیز توانا است. هیچ نیروی بازدارنده از گناهان و توفیق دهنده به نیکی، به جز الله وجود ندارد. هیچ معبودی جز او «بحق» نیست. جز او کسی دیگر را عبادت نمی کنیم، نعمت و فضل از آن اوست، ستایش نیکو مخصوص اوست، معبودی بجز او وجود ندارد، همه ی ما با اخلاص او را بندگی می کنیم هر چند کافران دوست نداشته باشند».

۶۹- «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ [۳۳ سپس]، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۲).

«بجز الله یگانه، دیگر معبودی نیست، شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست، ستایش شایسته اوست، و او بر هر چیز تواناست».

۷۰- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝﴾^(۱) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ. [الإخلاص: ۱-۴].

«به نام خداوند بخشنده ی مهربان (بگو خدا یگانه است، خدا، بی نیاز است، نه زاده، و نه زاده شده است، و نه همتایی دارد».

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾.

۱- مسلم ۴۱۵/۱.

۲- مسلم ۴۱۸/۱ «کسی که آنرا بعد از هر نماز بگوید گناهش بخشوده می شود! هر چند به اندازه ی کف

دریا باشد». مسلم ۴۱۸/۱.

«به نام خداوند بخشنده ی مهربان (بگو پناه می برم به خداوند سپیده دم. از شر آنچه آفریده است، و از شر شب بدانگاه که کاملاً فرامی رسد، و از شر کسانی که در گره ها می دمنند، و از شر حسود بدانگاه که حسد می ورزد».

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾﴾^(۱).

«به نام خداوند بخشنده ی مهربان، (بگو پناه می برم به پروردگار مردمان، به مالک و حاکم «واقعی» مردم، به معبود «بحق» مردم، از شر وسوسه گری که واپس می رود، از وسوسه گری است که در سینه های مردم به وسوسه می پردازد، «در سینه های مردمانی» از جن ها و انسان ها». [بعد از هر نماز خوانده شوند].

۷۱- ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ^ط وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ^ط وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾^(۲). بعد از هر نماز خوانده شود.

«خداوند هیچ معبودی «بحق» جز او نیست، خداوندی که زنده و قائم به ذات خویش است، هیچ گاه خواب سبک و سنگین او را فرا نمی گیرد، برای اوست آنچه در آسمان ها و زمین است، کیست که نزد او جز به فرمانش شفاعت کند، آنچه را پیش روی آنها «بندگان» و پشت سر آنهاست می داند، و از گذشته و آینده ی آنان آگاه است، آنها جز به

۱- أبو داود ۸۶/۲ والنسائی ۳/ ۶۸ ونگا: صحیح الترمذی ۸/۲، سوره های سه گانه را معوذات می گویند. نگا: فتح الباری ۶۲/۹.

۲- هر کس پس از هر نماز آنرا بخواند مانعی از ورود بهشت او نمی شود مگر مردنش. النسائی در کتاب: (عمل اليوم والليلة) شماره ی ۱۰۰، وابن السنی شماره ی ۱۲۱ و ألبانی در صحیح الجامع ۳۳۹/۵ و سلسله الأحادیث الصحیحه ۶۹۷/۲ شماره ی ۹۷۲.

مقداری که او بخواهد احاطه به علم او ندارند، کرسی او آسمان ها و زمین را دربر گرفته و حفظ و نگهداری آسمان و زمین برای او گران نیست، و او بلند مرتبه و با عظمت است.»

۷۲- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۱).

«معبودی بجز الله یگانه نیست، شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست و ستایش مر او راست، زنده می کند و می میراند، و او بر هر چیز تواناست.»

۷۳- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا»^(۲). پس از اتمام نماز صبح خوانده شود.

«الهی! از تو علم سودمند، روزی پاک و عمل مقبول را می خواهم.»

دعای نماز استخاره

۷۴- جابر بن عبد الله رضی الله عنه می گوید: رسول الله صلی الله علیه و آله استخاره را در هر کاری همانند سوره ای از قرآن به ما می آموخت و میفرمود: هرگاه یکی از شما خواست کاری انجام دهد، غیر از نماز فرض، دو رکعت نماز بخواند، سپس بگوید:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ . وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ . خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي . أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ . فَاقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي . أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ . فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ»^(۳).

۱- الترمذی ۵۱۵/۵ وأحمد ۲۲۷/۴ ونگا: تخریج آن در کتاب زاد المعاد ۳۰۰/۱.

۲- ابن ماجه وغيره ونگا: صحیح ابن ماجه ۱۵۲/۱ ومجمع الزوائد ۱۱۱/۱۰.

۳- البخاری ۱۶۲/۷.

کسی که از خالق، طلب خیر نماید و از مخلوق، مشورت بگیرد، و در کارش ثابت قدم باشد، پشیمان نمی‌شود، خداوند می‌فرماید: «در کارها با مردم، مشورت کن، و هرگاه تصمیم به انجام کاری گرفتی، به خدا توکل کن»^(۱).

(ترجمه ی دعا: ای الله! به وسیله ی علمت از تو طلب خیر می‌کنم، و بوسیله ی قدرتت از تو توانایی می‌خواهم، از تو فضل بسیار را مسألت می‌نمایم، زیرا تو توانایی و من ناتوان، و تو می‌دانی و من نمی‌دانم، و تو داننده ی امور پنهان هستی. الهی! اگر در علم تو این کار - حاجت خود را نام می‌برد - باعث خیر من در دین و آخرت است - یا می‌گوید: در حال و آینده ی کارم - آن را برایم مقدور و آسان بگردان، و در آن برکت عنایت فرما، و چنانچه در علم تو این کار برایم در دنیا و آخرت باعث بدی است - یا می‌گوید: در حال و آینده ی کارم - پس آن را از من، و مرا از آن، منصرف بگردان، و خیر را برای من هر کجا که هست مقدر نما، و آنگاه مرا با آن خشنود بگردان».

اذکار صبح و شب

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ^(۲).

۷۵- ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا

۱- سورة آل عمران ، آیه: ۱۵۹.

۲- عن أنس بن رسول الله ﷺ فرمودند: «اگر من با گروهی بنشینم که از نماز صبح تا طلوع آفتاب ذکر الله تعالی را بکنند، در نزد من دوست داشتنی تر از آزاد کردن چهار برده از فرزندان اسماعیل ؛ است، و اگر با گروهی بنشینم که خدا را از نماز عصر تا غروب آفتاب یاد کنند، نزد من از آزاد کردن چهار برده دوست داشتنی تر است». أبو داود شماره ۳۶۶۷، وألبانی آنرا حسن دانسته است، صحیح أبو داود

يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۖ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ^(۱). (ترجمه ی این آیه در ذکر شماره ۷۱ گذشت).

۷۶- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿﴾. [الإخلاص: ۱-۴].^(۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾. [الفلق: ۱-۵].^(۳)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾. [الناس: ۱-۶].^(۴) [این سوره ها سه بار خوانده شود].^(۵)

۷۷- «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ ۖ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ^(۱)، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ

۱- هرکس هنگام صبح این آیه را بخواند، تا شب از جن محفوظ می ماند، و هر کس آنرا شب بخواند، تا صبح از جن محفوظ می ماند. الحاکم ۵۶۲/۱، وألبانی در کتاب صحیح الترغیب والترهیب ۲۷۳/۱ آنرا صحیح دانسته است، و به نسائی و طبرانی نسبت داده است، و گفته: اسناد طبرانی مطمئن است.

۲- ترجمه ی این آیه در ذکر شماره ۷۱ گذشت.

۳- (ترجمه ی آن در ذکر شماره ی ۵/۷۰ گذشت).

۴- (ترجمه ی آن در ذکر شماره ی ۵/۷۰ گذشت).

۵- هرکس این آیات را سه مرتبه هنگام صبح و شب بخواند از هر چیز کفایتش می کند. أبو داود ۳۲۲/۴ و الترمذی ۵۶۷/۵ و نگا: صحیح الترمذی ۱۸۲/۳.

۶- و هنگام شب بجای جمله فوق می فرمود: «أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ».

مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرَّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ»^(۲).

«ما و تمام جهانیان، شب را برای خدا به صبح رسانیدیم، و حمد از آن خداست، هیچ معبودی، بجز الله که یکتاست و شریکی ندارد وجود ندارد. پادشاهی و حمد فقط از آن اوست و او بر هر چیز قادر است. الهی! من خیر آنچه در این روز است و خیر آنچه بعد از آن است را از تو می طلبم، و از شر آنچه که در این روز و ما بعد آن، وجود دارد، به تو پناه می برم. الهی! من از تنبلی و بدی های پیری به تو پناه می برم، بار الها! من از عذاب آتش و قبر به تو پناه می برم».

۷۸- «اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا»^(۳)، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»^(۴).

«بار الها! با لطف تو صبح کردیم، و با عنایت تو به شب رسیدیم، و به خواست تو زنده ایم، و به خواست تو می میریم، و رستاخیز ما بسوی تو است».

۷۹- «اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»^(۵).

«الهی! تو پروردگار من هستی، بجز تو معبود دیگری نیست، تو مرا آفریدی، و من بنده ی تو هستم، و بر پیمان و عده ام با تو بر حسب استطاعت خود، پایبند هستم، و از شر

۱- و هنگام شب بجای جمله ی فوق می فرمود: «رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا».

۲- مسلم ۲۰۸۸/۴.

۳- و هنگام شب می فرمود: «اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ».

۴- الترمذی ۴۶۶/۵ و نگا: صحیح الترمذی ۱۴۲/۳.

۵- هرکس هنگام شب آنرا با یقین بگوید و در آن شب بمیرد، و یا صبح بگوید و در همان روز بمیرد به بهشت وارد می شود. البخاری ۱۵۰/۷.

آنچه که انجام داده ام به تو پناه می برم، به نعمتی که به من عطا فرموده ای، اعتراف می کنم، و به گناهم اقرار می نمایم، پس مرا ببخشای، چرا که بجز تو کسی گناهان را نمی بخشاید.»

۸۰- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ^(۱) أَشْهَدُكَ وَأُشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ»^(۲). [این دعا (۴) بار خوانده شود].

«الهی! من در این صبح گاه، تو را و حاملان عرش و تمام فرشتگان و کلیه مخلوقات تو را گواه می گیرم بر این که تو الله هستی، بجز تو معبود دیگری «بحق» وجود ندارد، تو یگانه ای و شریکی نداری، و محمد ﷺ بنده و فرستاده ی تو است.»

۸۱- «اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»^(۳).

«الهی! هر نعمتی که در این صبح، شامل حال من یا یکی از مخلوقات شده، از طرف تو بوده است، تو شریکی نداری، پس ستایش و شکر از آن تو است.»

۸۲- «اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»^(۱).

۱- هنگام شب گفته شود: «اللَّهُمَّ إِنِّي أُمْسَيْتُ».

۲- هر کس صبح یا شب این دعا را چهار بار بخواند، خداوند او را از آتش نجات می دهد. أبو داود ۳۱۷/۴، والبخاری در کتاب: الأدب المفرد شماره ی ۱۲۰۱، والنسائی در کتاب: عمل اليوم والليلة شماره ی ۹، وابن السنی با شماره ی ۷۰، و شیخ ابن باز در کتاب: (تحفة الأخیار ص ۲۳) سند النسائی وأبی داود را حسن دانسته است.

۳- هر کس این دعا را در هنگام صبح بخواند، شکر آن روز را ادا کرده است، و هر کس هنگام شب آن را بخواند، شکر آن شب را ادا نموده است. أبو داود ۳۱۸/۴، والنسائی در کتاب: عمل اليوم والليلة شماره ی ۷، وابن السنی شماره ی ۴۱ وابن حبان در کتاب: «موارد» شماره ی ۲۳۶۱، وابن باز در کتاب: (تحفة الأخیار ص ۲۴) سندش را تحسین نموده است.

«بار الها! در بدنم عافیت ده، بار الها! در گوشم عافیت ده، خدایا! در چشمم عافیت ده، بجز تو معبود دیگری «بحق» وجود ندارد، از کفر به تو پناه می‌برم، از فقر به تو پناه می‌برم، از عذاب قبر به تو پناه می‌برم، بجز تو معبود دیگری «بحق» وجود ندارد».

۸۳- «حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»^(۲).

«الله برای من کافی است، بجز او معبود دیگری «بحق» نیست، بر تو توکل کردم و او پروردگار عرش بزرگ است». [این دعا هفت مرتبه خوانده شود].

۸۴- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ، وَأَهْلِي، وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعِظَمِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»^(۳).

«الهی! عفو و عافیت دنیا و آخرت را از تو می‌خواهم. بار الها! عفو و عافیت دین، دنیا، خانواده و مالم را از تو مسألت می‌نمایم. بار الها! عیوب مرا بیوشان و ترس مرا به ایمنی مبدل ساز. الهی! مرا از جلو، پشت سر، سمت راست و چپ و بالای سرم، محافظت بفرما، و به بزرگی و عظمت تو پناه می‌برم از اینکه بطور ناگهانی از طرف پایین کشته شوم».

۸۵- «اللَّهُمَّ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّهِ، وَأَنْ أَقْتَرَفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»^(۱).

۱- أبو داود ۴/۳۲۴، وأحمد ۵/۴۲ والنسائي در کتاب: عمل اليوم والليله شماره‌ی ۲۲، وابن السنی شماره‌ی ۶۹، والبخاری در کتاب: الأدب المفرد وعلامه ابن باز در کتاب: (تحفة الأخیار ص ۲۶) سندش را تحسین نموده است.

۲- هرکس این دعا را صبح و شام هفت بار بخواند خداوند امور مهم دنیا و آخرتش را کفایت می‌کند. ابن السنی شماره‌ی ۷۱ با سند مرفوع، وأبو داود ۴/۳۲۱، و شعيب وعبدالقادر الأرناؤوط اسنادش را صحیح می‌دانند. نگا: زاد المعاد ۲/۳۷۶.

۳- أبو داود و ابن ماجه ونگا: صحیح ابن ماجه ۲/۳۳۲.

«بار الها! ای داننده ی نهان و آشکار، آفریدگار آسمان ها و زمین، پروردگار و مالک هر چیز، من گواهی می دهم که بجز تو، معبود دیگری نیست، از شرّ نفس و از شرّ شیطان و دام فرییش، و از اینکه خود مرتکب کار بدی شوم و یا به مسلمانی، بدی برسانم، به تو پناه می برم».

۸۶- «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»^(۲).
«به نام خدایی که با نام وی هیچ چیز در زمین و آسمان، گزند نمی‌رساند، و او شنوا و دانا است».

۸۷- «رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا وَرَسُولًا»^(۳). [سه بار خوانده شود].
«به ربوبیت الله، و به داشتن دین اسلام، و پیامبری محمد ﷺ راضی و خشنود هستم».

۸۸- «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ»^(۴).

۱- الترمذی و أبوداود . ونگا: صحیح الترمذی ۱۴۲/۳.

۲- هرکس سه بار در وقت صبح و سه بار در وقت شب این دعا را بخواند هیچ چیزی به او ضرر نمی‌رساند.

أبوداود ۳۲۳/۴ والترمذی ۴۶۵/۵ وابن ماجه وأحمد. نگا: صحیح ابن ماجه ۳۳۲/۲ و علامه عبدالعزيز بن باز در کتاب (تحفة الأخیار ص ۳۹) سندش را حسن دانسته است.

۳- هرکس این دعا را سه بار در صبح و سه بار در شب بخواند بر الله حق می شود که در روز قیامت او را راضی کند.

أحمد ۳۳۷/۴ والنسائی در کتاب: عمل اليوم واللیلۃ شماره ۴، وابن السنی شماره ی ۶۸ وأبوداود ۳۱۸/۴ و الترمذی ۴۶۵/۵ و عبدالعزيز بن باز در کتاب: (تحفة الأخیار ص ۳۹) سندش را حسن می‌داند.

۴- الحاکم و سندش را صحیح دانسته، و الذهبی با ۵۴۵/۱ با او موافقت کرده است، ونگا: صحیح الترغیب والترهیب ۲۷۳/۱.

«ای زنده و پا برجا! به وسیله‌ی رحمت تو از تو کمک می‌خواهم، همه‌ی امورم را اصلاح بفرما، و مرا به اندازه‌ی یک چشم به هم زدن به حال خود رها مکن».

۸۹- «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ^(۱)، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ^(۲): فَتَحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ»^(۳).

«ما و تمام جهانیان، شب را به صبح رسانیدیم برای خدایی که پروردگار جهانیان است. بار الها! من از تو خوبی امروز، یعنی فتح، پیروزی، نور، برکت و هدایتش را مسألت می‌نمایم از بدی آنچه امروز و بعد از آن، پیش می‌آید، به تو پناه می‌برم».

۹۰- «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ^(۴)، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ص، وَعَلَى مِلَّةِ آبَائِنَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»^(۵).

«ما بر فطرت اسلام، کلمه‌ی اخلاص، دین پیامبرمان محمد ﷺ و آئین پدرمان ابراهیم؛ صبح کردیم، همان ابراهیمی که فقط به سوی حق، تمایل داشت و فرمانبردار خداوند بود، و از مشرکان نبود».

۹۱- «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ»^(۶). [صد مرتبه خوانده شود].

«پاک و منزّه است خداوند، و من ستایش او را بیان می‌کنم».

۱- وهنگام شب گفته شود: «أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ».

۲- وهنگام شب گفته شود: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ فَتَحَهَا وَنَصْرَهَا وَنُورَهَا وَبَرَكَتَهَا وَهُدَاهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا».

۳- أبو داود ۳۲۲/۴ و شعيب وعبدالقادر الأرنؤوط در تحقيق كتاب زاد المعاد ۲/۲۷۳ سندش را حسن دانسته‌اند.

۴- وهنگام شب می‌فرمود: «أَمْسَيْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ».

۵- أحمد ۴۰۶/۳ و ۴۰۷ وابن السني در كتاب: عمل اليوم والليلة شماره‌ی ۳۴ ونگا: صحيح الجامع ۲۰۹/۴.

۶- هرکس در وقت صبح و شب (۱۰۰) مرتبه این ذکر را بخواند در روز قیامت هیچ کس درجه‌ای برتر از او را نخواهد داشت، مگر کسی که این ذکر را مانند او، یا بیشتر از او خوانده باشد. مسلم ۲۰۷۱/۴.

۹۲- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

[ده بار بخواند^(۱) و هنگام تنبلی، یک بار بخواند]^(۲).

«بجز الله معبود دیگری «بحق» نیست، او شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست، و او بر هر چیز توانا است».

۹۳- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۳).

[هنگام صبح، صدبار بخواند].

«هیچ معبودی به جز الله وجود ندارد، یکتاست و شریکی برای او نیست، پادشاهی و حمد از آن اوست، و او بر هر چیز تواناست».

۹۴- «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمَدَادَ كَلِمَاتِهِ». [هنگام

صبح، سه بار بخواند]^(۴).

«تسبیح و پاکی الله و ستایش او را به تعداد آفریدگانش خشنودی اش و سنگینی عرشش و جوهر سخنانش، بیان می‌نمایم».

۹۵- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا». [هنگام صبح آنرا بخواند]^(۵).

۱- النسائی در کتاب: عمل اليوم والليلة شماره‌ی ۲۴ ونگا: صحیح الترغیب والترهیب ۲۷۲/۱، وکتاب:

[تحفة الأخیار] اثر شیخ ابن باز ص ۴۴، ونگا: فضیلت آن در حدیث شماره‌ی (۲۵۵) همین کتاب.

۲- أبوداود ۳۱۹/۴ وابن ماجه وأحمد ۶۰/۴ ونگا: صحیح الترغیب والترهیب ۲۷۰/۱، صحیح أبوداود ۹۵۷/۳، وصحیح ابن ماجه ۳۳۱/۲ وکتاب زاد المعاد ۳۷۷/۲.

۳- هر کس این ذکر ار (۱۰۰) مرتبه در روز بخواند، اجر آزادای (۱۰) برده به او داده می‌شود، و (۱۰۰) حسنه برای او نوشته می‌شود، و (۱۰۰) گناه از او پاک می‌گردد، و نیز برای او مرزی قرار داده می‌شود که شیطان آن روز تا شب نمی‌تواند به او نزدیک شود و لطمه بزند، و هیچ کس برتر از او در روز قیامت نیست مگر کسی که بیشتر از او این عمل را انجام داده باشد. البخاری ۹۵/۴، ومسلم ۲۰۷۱/۴.

۴- مسلم ۲۰۹۰/۴.

«بار الها! از تو علم سودمند، رزق پاک و عمل مقبول مسألت می‌نمایم».

۹۶- «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ». [روزانه صد بار گفته شود]^(۳).

«من از الله طلب آمرزش می‌کنم و به سوی او بر می‌گردم».

۹۷- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ». [هنگام شب، سه بار خوانده

شود]^{(۳)(۴)}.

۹۸- «اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ». [هنگام صبح، ده بار خوانده شود]^{(۵)(۶)}.

«بار الها! بر پیامبرمان محمد ﷺ سلام و درود بفرست».

اُذکار خواب

۹۹- هنگام خوابیدن دو دستش را همانند دعا کنار هم قرار دهد و سوره‌های زیر را

بخواند و در آن بدمد، سپس دو دستش را تا جایی که می‌رسد به بدنش بمالد، و این کار

را از سر و صورت و قسمت جلوی بدن آغاز نماید و آنرا سه بار تکرار کند.

۱- ابن السنی در کتاب: عمل الیوم واللیلة شماره ی ۵۴، وابن ماجه شماره ی ۹۲۵ و عبدالقادر

وشعیب الأرنؤوط در تحقیق کتاب: زاد المعاد ۳۷۵/۲ سندش را حسن دانسته‌اند.

۲- البخاری مع الفتح ۱۱/ ۱۰۱، ومسلم ۴/ ۲۰۷۵.

(۳) هرکس شامگاه سه مرتبه آنرا بخواند سختی های آن شب به او ضرری نمی‌رساند. أحمد ۲/ ۲۹۰

والنسائی در کتاب: عمل الیوم واللیلة شماره ی ۵۹۰ وابن السنی شماره ی ۶۸، ونگا: صحیح الترمذی

۱۸۷/۳، وصحیح ابن ماجه ۲/ ۲۶۶ و تحفه الأخبار ص ۴۵.

۴- متفق علیه.

(۵) هرکس صبح (۱۰) بار، و شب (۱۰) بار بر من درود بفرستد، روز قیامت شفاعت من شامل حالش

می‌شود. الطبرانی با دو سند که یکی از آن مورد اعتماد است، نگا: مجمع الزوائد ۱۰/ ۱۲۰ وصحیح

الترغیب والترهیب ۱/ ۲۷۳.

۶- متفق علیه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ [الإخلاص ۱ - ۴].

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق ۱ - ۵].

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾^(۱). [الناس ۱ - ۶].

توجه: ترجمه‌ی آیات گذشته در قسمت ۷۰ بیان شد.

۱۰۰- ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۖ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾^(۲). [البقرة: ۲۵۵].

ترجمه‌ی آیه در قسمت ۷۰ بیان شد.

۱۰۱- ﴿ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَاَمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾^(۳) لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۗ

۱- البخاری مع الفتح ۶۲/۹، و مسلم ۱۷۲۳/۴.

۲- هرکس این آیه را در بسترش بخواند، محافظی از طرف خدا برایش گماشته می‌شود و شیطان تا صبح به او نزدیک نمی‌شود. البخاری مع الفتح ۴۸۷/۴.

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ كُنَّا مُسِيئِينَ أَوْ أَحْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١﴾. [البقرة: ۲۸۵-۲۸۶].

«پیامبر و مؤمنان به آنچه از سوی پروردگارش بر او نازل شده ایمان آوردند، همه به خدا، فرشتگان او و کتاب های وی و پیغمبرانش ایمان آوردند «و می گویند: میان هیچ یک از پیامبران او فرق نمی گذاریم و شنیدیم و اطاعت کردیم. پروردگارا! آمرزش تو را می خواهیم و بازگشت (همه) به سوی تو است».

«خداوند به هیچ کس جز به اندازه ی توانائیش تکلیف نمی کند، هر کار «خوبی» را انجام دهد برای خود انجام داده، و هر کار «بدی که» بکند به زیان خود کرده است. پروردگارا! اگر ما فراموش کردیم یا به خطا رفتیم، ما را «بدان» بگیر. پروردگارا! بار سنگین را بر ما مگذار، آنچنان که بر کسانی که پیش از ما بودند، گذاشتی. پروردگارا! آنچه را که طاقت تحمل آن را نداریم بر ما مقرر مدار، و ما را ببخش، و گناهان ما را بپوشان، و مشمول رحمت خود قرار ده، تو مولی و سرپرست مائی، پس ما را بر کافران پیروز گردان».

۱۰۲- اگر یکی از شما از بسترش برخاست و دوباره به آن برگشت، جایش را جاروب کند زیرا او نمی داند که پس از رفتنش چه چیزی بر سر بسترش آمده است و این دعا را بخواند:

«بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، فَإِنْ أُمِسَّتْ نَفْسِي فَأَرْحَمْهَا، وَإِنْ أُرْسِلَتْهَا فَاخْطُفْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ»^(۱).

۱- هرکس این دو آیه را در شب قرائت نماید، او را کفایت می کنند. البخاری مع الفتح ۹/ ۹۴ و مسلم ۱/ ۵۵۴، و هر دو آیه در سورة البقرة، ۲۸۵ - ۲۸۶ می باشد.

۲- البخاری ۱۱/ ۱۲۶، و مسلم ۴/ ۲۰۸۴.

«پروردگارا! به نام تو پهلوی خود را بر زمین نهادم، و به کمک تو آنرا از زمین، بلند می‌کنم، اگر در حالت خواب روح مرا قبض کردی، آن را ببخشای، و اگر دوباره به او اجازه‌ی زندگی دادی، از آن محافظت فرما، همچنان که از بندگان نیکت محافظت کنی».

۱۰۳- «اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاعْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»^(۱).

«بار الها! تو جان مرا آفریدی، و تو آن را دوباره پس می‌گیری، مرگ و زندگی آن بدست تو است. الهی! اگر زنده اش نگهداشتی، از او محافظت کن، و اگر آن را میراندی، پس مورد آمرزش قرار ده. الهی! من از تو عافیت می‌خواهم».

۱۰۴- زمانی که رسول الله ﷺ می‌خواست بخوابد، دست راستش را زیر گونه‌اش قرار می‌داد و این دعا را سه بار می‌خواند:

«اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ»^(۲).

«الهی! روزی که بندگان را حشر می‌کنی، مرا از عذابت نجات ده». [سه مرتبه خوانده می‌شود].

۱۰۵- «بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا»^(۳).

«خدایا! با نام تو می‌میرم [می‌خوابم] و با نام تو زنده می‌شوم [بیدار می‌شوم]».

۱۰۶- «سُبْحَانَ اللَّهِ [۳۳]، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ [۳۳]، وَاللَّهُ أَكْبَرُ [۳۴]»^(۴).

۱۰۷- «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ

۱- مسلم ۲۰۸۳/۴ و أحمد با همان لفظ آورده است ۷۹/۲.

۲- أبوداود با همان لفظ ۳۱۱/۴، ونگا: صحيح الترمذی ۱۴۳/۳.

۳- البخاری مع الفتح ۱۱۳/۱۱ و مسلم ۲۰۸۳/۴.

۴- هرکس این تسبیحات را در هنگام خوابیدن بخواند، از داشتن خادمی برای او بهتر است. [و در رفع

خستگی و کسالت به او کمک می‌کند]. البخاری مع الفتح ۷۱/۷، و مسلم ۲۰۹۱/۴.

الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، أَقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ»^(۱).

«الهی! پروردگار آسمانها و زمین، و پروردگار عرش بزرگ، پروردگار ما و همه ی چیز، شکافنده ی دانه و هسته، و فرود آورنده ی تورات و انجیل و فرقان، از شرّ هر آنچه که پیشانی اش در دست تو است به تو پناه می برم. الهی! توئی اول، قبل از تو چیزی نیست. و توئی آخر، بعد از تو چیزی نیست. تو آشکاری، و هیچ چیز آشکارتر از تو نیست. تو پنهانی، و هیچ چیز پنهان تر از تو نیست. الهی! وام های ما را ادا کن، و ما را از تنگدستی به غنا و توانگری برسان».

۱۰۸- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَأَوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤْوِيَّ»^(۲).

«تمام ستایش ها خدائی راست که ما را خورانید و نوشانید، و تمام امور را کفایت کرد و به ما جای پناه داد، براستی که چقدر از مردم هستند که هیچ گونه مددکار و پناه دهنده ای ندارند».

۱۰۹- «اللَّهُمَّ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أُجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ»^(۳). (ترجمه آن در حدیث ۱۱/۸۵ بیان شد).

۱۱۰- يَقْرَأُ ﴿الْمَ﴾ تَنْزِيلَ السَّجْدَةِ وَ﴿تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾^(۴).

«سوره های ﴿الْم﴾ تنزیل السجده و﴿تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾ را بخواند».

۱- مسلم ۲۰۸۴/۴.

۲- مسلم ۲۰۸۵/۴.

۳- أبوداود ۳۱۷/۴، ونگا: صحیح سنن الترمذی ۱۴۲/۳.

۴- الترمذی والنسائی، ونگا: صحیح الجامع ۲۵۵/۴.

۱۱۱- «اللَّهُمَّ^(۱) أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ»^(۲)^(۳).

«بار الها! جانم را به تو سپردم، و کار خود را به تو تفویض نمودم، و چهره‌ام را به سوی تو گرداندم، و به تو اتکا کردم، در حالی که به نعمت های تو امیدوارم و از عذابت بیم ناکم، به جز تو پناهگاهی و جای نجاتی ندارم. الهی! به کتابی که تو نازل فرمودی، و پیامبری که تو مبعوث کردی، ایمان آوردم».

دعای هنگام غلتیدن از پهلوی به پهلوی در شب

۱۱۲- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ»^(۴).

«هیچ معبودی بجز الله «بحق» یکتا و قادر مطلق، وجود ندارد. پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه در میان آنهاست، خداوند شکست ناپذیر، بسیار آمرزنده».

دعای موقع هول و هراس و پریشانی هنگام خواب

۱۱۳- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَخْضَرُون»^(۵).

۱- زمانی که خواستی به رختخواب بروی، مانند وضوی نماز، وضو گرفته سپس بر پهلوی راست بخواب و بگو: ... (حدیث).

(۲) رسول الله ﷺ برای کسی که این دعا را بگوید فرمود: «فَإِنْ مِتُّ، مِتُّ عَلَى الْفِطْرَةِ». «اگر بمیری، بر فطرت [مسلمانی] مرده ای». البخاری مع الفتح ۱۱۳/۱۱ و مسلم ۲۰۸۱/۴.

۳- رسول الله ﷺ برای کسی که این دعا را بگوید فرمود: «فَإِنْ مِتُّ، مِتُّ عَلَى الْفِطْرَةِ». «اگر بمیری، بر فطرت [مسلمانی] مرده ای». البخاری مع الفتح ۱۱۳/۱۱ و مسلم ۲۰۸۱/۴.

۴- الحاکم ۵۴۰/۱ و آنرا صحیح دانسته، والذهبی با او موافقت کرده است، والنسائی در کتاب: اليوم واللیلة، وابن السنی، ونگا: صحیح الجامع ۲۱۳/۴.

۵- أبوداود ۱۲/۴، ونگا: صحیح الترمذی ۱۷۱/۳.

«به وسیله ی کلمات کامل الهی از خشم و مجازات او، بدی بندگانش و سوسه های شیاطین و از اینکه آنها نزد من بیایند به خدا پناه می برم».

«۳۱» اعمالی که پس از دیدن رؤیا یا خواب بد باید انجام گیرد.

۱/۱۱۴ - «يَنْفُثُ عَنْ يَسَارِهِ» (ثَلَاثًا)^(۱).

«سه بار به طرف چپ خود فوت کند [فوتی که با کمی رطوبت آب دهان همراه باشد]».

۲/۱۱۴ - «يَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَمِنْ شَرِّ مَا رَأَى (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ)^(۲).

«سه بار از شیطان و از شر آنچه که دیده است به الله پناه برد».

۳/۱۱۴ - «لَا يُحَدِّثُ بِهَا أَحَدًا»^(۳).

«در مورد آن با کسی صحبت نکند».

۴/۱۱۴ - «يَتَحَوَّلُ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ»^(۴).

«پهلوی خود را جابجا کند».

۱۱۵ - «يَقُومُ يُصَلِّي إِنْ أَرَادَ ذَلِكَ»^(۵).

«اگر خواست برخیزد و نماز بخواند».

دعای قنوت در نماز وتر

۱۱۶ - «اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَدُلُّ مَنْ وَالَيْتَ [وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»^(۱).

۱- مسلم ۱۷۷۲/۴.

۲- مسلم ۴/۱۷۷۲، ۱۷۷۳.

۳- مسلم ۱۷۷۲/۴.

۴- مسلم ۴/۱۷۷۳.

۵- مسلم ۴/۱۷۷۳.

«الهی! مرا در زمره کسانی قرار ده که آنها را هدایت کره ای، و مرا جز کسانی قرار ده که به آن ها عافیت عطا فرمودی. الهی! مرا جزو کسانی قرار ده که تو یاور آنانی، و هر چه که به من عنایت فرموده ای، مبارکش بگردان، و مرا از قضای بد، حفاظت کن، توئی که حکم می کنی، احدی بر تو حاکمیت ندارد، همانا کسی که تو او را حمایت کنی، ذلیل و خوار نمی شود، و کسی که تو با او دشمنی کنی هرگز عزت نمی یابد. پروردگارا! تو بابرکت و بلندمرتبه هستی».

۱۱۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمَعْفَاةِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَتْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»^(۲).

«الهی! از خشم تو به خشنودیت، و از عذاب تو به عفت، پناه می برم، از خشم تو به تو پناه می برم. الهی! من نمی توانم تو را آنطور که شایسته ای، مدح کنم، تو آنچنانی که خود را مدح کرده ای».

۱۱۸- «اللَّهُمَّ إِنَّا نَعْبُدُ، وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ، وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَخْشَى، نَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَنَخْشَى عَذَابَكَ، إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِينَ مُلْحَقٌ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَغِيثُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَنُشِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ، وَلَا نَكْفُرُكَ، وَنُؤْمِنُ بِكَ، وَنَخْضَعُ لَكَ، وَنَخْلَعُ مِنْ يَكْفُرُكَ»^(۳).

«بار الها! فقط تو را بندگی می کنیم، و برای تو نماز می خوانیم، و تو را سجده می نمائیم، و به سوی تو تلاش می کنیم «عملی انجام می دهیم که به تو نزدیک شویم» و به رحمت تو امیدواریم، و از عذاب تو می ترسیم، هر آینه عذاب به کفار خواهد

۱- أصحاب السنن الأربعة و أحمد و الدرامی و الحاکم و البيهقي، و آنچه بین دو گروه است از بیهقی روایت شده است. ونگا: صحيح الترمذی ۱۴۴/۱ و صحيح ابن ماجه ۱۹۴/۱ و إرواء الغلیل أثر ألبانی ۱۷۲/۲.

۲- أصحاب السنن الأربعة وأحمد. نگا: صحيح الترمذی ۱۸۰/۳ و صحيح ابن ماجه ۱۹۴/۱ و الإرواء ۱۷۵/۲.

۳- البيهقي در كتاب السنن الكبرى و سندش را صحيح دانسته ۲۱۱/۲ و شيخ ألبانی در كتاب إرواء الغلیل گفته سندش صحيح است ۱۷۰/۲ و آنرا به عمر رضی الله عنه نسبت داده است.

رسید.

بار الها! از تو مدد می‌جویم، و آمرزش می‌خواهیم، و برای تو ثنای نیک می‌گوییم، و به تو کفر نمی‌ورزیم، و به تو ایمان می‌آوریم، و برای تو خشوع می‌کنیم، و از کسی که به تو کفر می‌روزد، کناره می‌گیریم».

ذکر پس از سلام نماز وتر

۱۱۹ سه بار «سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ» بگوید و بار سوم با صدای بلند و کشیده «رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ» را به آن بیفزاید^(۱).

دعای هنگام غم و اندوه

۱۲۰- «اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيعَ قَلْبِي، وَتُورِثَ صَدْرِي، وَتَجْلِيَ خُزْنِي، وَتَذْهَبَ هَمِّي»^(۲).

«الهی! من بنده ی تو و فرزند بنده و کنیز تو هستم، پیشانی من «زمام» در دست تو است، فرمان تو در حق من نافذ است، فیصله ات در حق من عین عدالت است. الهی! من بوسیله‌ی هر اسمی که خود را با آن مسمی کرده‌ای، یا در کتابت نازل کرده‌ای، یا به یکی از مخلوقات تعلیم داده‌ای، یا ترجیح داده‌ای که نزد تو در علم غیب بماند، از تو مسألت می‌نمایم که قرآن را بهار دل، نور سینه، برطرف کننده‌ی غم و اندوه من بگردانی».

۱۲۱- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدِّينِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»^(۳).

۱- النسائی ۲۴۴/۳ والدارقطنی وغیرهما، و بین دو گروه از دارقطنی است ۳۱/۲ وسندش صحیح است. نگا: کتاب زاد المعاد تحقیق شعیب الأرناؤوط وعبد القادر الأرناؤوط ۳۳۷/۱.

۲- أحمد ۳۹۱/۱ و ألبانی آنرا صحیح دانسته است.

۳- البخاری ۱۵۸/۷ رسول الله ﷺ این دعا بسیار می‌خواندند، نگا: البخاری مع الفتح ۱۷۳/۱۱.

«بار الها! من از غم و اندوه، و ناتوانی و سستی، بخل و ترس، سنگینی وام، غلبه‌ی مردان، به تو پناه می‌برم».

دعا به هنگام مشقت

۱۲۲- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»^(۱).

«هیچ معبودی بجز خدای بزرگ و بردبار وجود ندارد. هیچ معبودی جز الله که پروردگار عرش بزرگ است وجود ندارد. هیچ معبودی به جز الله که پروردگار آسمان‌ها و زمین و عرش گرامی است وجود ندارد».

۱۲۳- «اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»^(۲).

«ای الله! به رحمت تو امیدوارم، مرا به اندازه‌ی یک چشم به هم زدن به حال خودم وامگذار، و تمام امورم را اصلاح کن، بجز تو معبود دیگری وجود ندارد».

۱۲۴- «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ»^(۳).

«هیچ معبودی به جز تو «بحق» وجود ندارد، پاک و منزّه هستی و من از زمره‌ی ستمکاران بودم».

۱۲۵- «اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً»^(۴).

«الله، الله، پروردگار من است و هیچ چیزی را برای او شریک قرار نمی‌دهم».

۱- البخاری ۱۵۴/۷ و مسلم ۲۰۹۲/۴.

۲- أبوداود ۳۲۴/۴ وأحمد ۴۲/۵، ألبانی در صحیح أبوداود آنرا حسن دانسته است ۹۵۹/۳.

۳- الترمذی ۵۲۹/۵ و حاکم آنرا صحیح دانسته و ذهبی ۵۰۵/۱ با حاکم موافقت کرده است، ونگا: صحیح الترمذی ۱۶۸/۳.

۴- أبوداود ۸۷/۲ ونگا: صحیح ابن ماجه ۳۳۵/۲.

دعای هنگام روبرو شدن با دشمن یا صاحب قدرت

۱۲۶- «اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»^(۱).

«الهی! ما تو را در برابرشان «دشمنان» قرار می‌دهیم و از شرارت های آن ها به تو پناه می‌آوریم».

۱۲۷- «اللَّهُمَّ أَنْتَ عَصِدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَجُولُ، وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أَقَاتِلُ»^(۲).

«الهی! تو یار و مددکار من هستی، به کمک تو تاخت و تاز می‌نمایم، و به کمک تو «بر دشمنان» حمله می‌کنم، و با مدد تو می‌جنگم».

۱۲۸- «حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ»^(۳).

«الله برای ما کافی است، و بهترین کارساز است».

دعای کسی که از ظلم فرمانروا می‌ترسد

۱۲۹- «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ فُلَانِ ابْنِ فُلَانٍ، وَأُخْرَابِهِ مِنْ خَلْقِكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ يَطْعَى، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»^(۴).

«یا الله! ای پروردگار هفت آسمان، پروردگار عرش بزرگ، در برابر فلانی فرزند فلانی و دار و دسته‌اش که از مخلوقات تو هستد، پناه من باش، از اینکه کسی از آنها بر من ظلم کند، یا طغیان نماید، زیرا هرکس به تو پناه آورد، عزت می‌یابد، همانا ستایش تو والاست و جز تو معبودی «بحق» نیست».

(۱) أبو داود ۸۹/۲، وحاکم آنرا صحیح دانسته و ذهبی موافقت کرده است ۱۴۲/۲.

۲- أبو داود ۸۹/۲، وحاکم آنرا صحیح دانسته و ذهبی موافقت کرده است ۱۴۲/۲.

۳- أبو داود ۴۲/۳، والترمذی ۵۷۲/۵، ونگا: صحیح الترمذی ۱۸۳/۳.

۴- البخاری ۱۷۲/۵.

۵- البخاری در کتاب: الأدب المفرد شماره‌ی ۷۰۷، وألبانی در کتاب صحیح الأدب المفرد به شماره‌ی

۵۴۵ آنرا صحیح دانسته است.

۱۳۰- «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعاً، اللَّهُ أَعَزُّ مِمَّا أَحَافُ وَأَحْذَرُ، أَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمُؤْمِسُكَ السَّمَوَاتِ السَّيِّعِ أَنْ يَقَعَنَّ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فَلَانٍ، وَجُنُودِهِ وَاتِّبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ، اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَاراً مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَعَزَّ جَارُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»^(۱).

«الله بزرگتر از همه است، الله از تمام مخلوقاتش با عزت تر است، الله از آنچه که من می ترسم و پرهیز می کنم، نیرومندتر است، اوست که هفت آسمان را از این که بر زمین بیفتند، نگه می دارد، و آسمان بر زمین نمی افتد مگر به اجازه ی او. بار الها! از شرّ فلان بنده ات و لشکریان، پیروان و طرفداران جن و انس اش، تو پناه من باش. چرا که ثنای تو والاست و هرکس به تو پناه آورد، عزّت می یابد و ستایش تو نیکو است و پناهنده به تو باعزّت است و نامت مبارک است و بجز تو معبود دیگری «بحق» وجود ندارد».

دعای علیه دشمن

۱۳۱- «اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ»^(۲).
«پروردگار! ای فرودآورنده ی کتاب، و ای سریع الحساب! دشمنان را شکست بده. الهی! آنها را شکست بده و متزلزل بگردان».

دعای کسی که از گروهی می ترسد

۱۳۲- «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ»^(۳).
«ای الله! تو در برابر دشمنان بهر طریق که می خواهی، مرا کفایت فرما».
«۴۰» دعای کسی که در ایمان دچار شک و وسوسه شده است.

۱- البخاری در کتاب: الأدب المفرد شماره ی ۷۰۸ و البانی در کتاب صحیح الأدب المفرد به شماره ی ۵۴۶ آنرا صحیح دانسته است.

۲- مسلم ۱۳۶۲/۳.

۳- مسلم ۲۳۰۰/۴.

۱/۱۳۳ - «يَسْتَعِيذُ بِاللَّهِ»^(۱).

«به الله پناه ببرد».

۲/۱۳۳ - «يَنْتَهِي عَمَّا شَكَّ فِيهِ»^(۲).

«آنچه را که در آن، به شک افتاده است رها کند».

۱۳۴ - يقول «آمَنْتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ»^(۳).

بگوید: «به الله و فرستادگانش ایمان آوردم».

۱۳۵ - این آیه را بخواند: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾^(۴).

«او اول است که آغازی ندارد، و آخر است که پایانی ندارد، و آشکار است که همه چیز بر او دلالت دارد، و پنهان است که حواس انسان بر او احاطه ندارد، او به همه چیز آگاه است».

دعا برای ادای قرض و بدهی

۱۳۶ - «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ»^(۵).

«ای الله! مرا با رزق حلال، کفایت کن، و رزق حرام نصیبم مگردان، و با فضل خود از دیگران بی نیاز کن».

۱۳۷ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»^(۶).

«بار الها! من از غم و اندوه، ناتوانی و سستی، بخل و ترس و سنگینی بدهی، و

۱- البخاری مع الفتح ۳۳۶/۶ و مسلم ۱۲۰/۱.

۲- البخاری مع الفتح ۳۳۶/۶ و مسلم ۱۲۰/۱.

۳- مسلم ۱۱۹/۱ - ۱۲۰.

۴- سورة الحديد، آیه: ۳، أبوداود ۳۲۹/۴ و البانی در صحیح أبو داود ۹۶۲/۳ آنرا حسن دانسته است.

۵- الترمذی ۵۶۰/۵، ونگا: صحیح الترمذی ۱۸۰/۳.

۶- البخاری ۱۵۸/۷.

غلبه‌ی مردان به تو پناه می‌برم».

دعای وسوسه در نماز و قرائت قرآن

۱۳۸- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»^(۱) بگو و سه بار سمت چپ خود تف کن، یعنی فوت کن بطوری که همراه با کمی از آب دهان باشد.
«من از شیطان رانده شده به الله پناه می‌برم».

دعا برای انجام کار مشکل

۱۳۹- «اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا»^(۲).
«الهی! انجام هیچ کاری آسان نیست مگر آن را تو آسان بگردانی و توئی که هرگاه بخواهی، مشکل را آسان می‌گردانی».

آنچه که مرتکب گناه باید بگوید و انجام دهد

۱۴۰ «مَا مِنْ عَبْدٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رُكْعَتَيْنِ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ»^(۳).

«هر بنده ای که مرتکب گناهی شد، سپس خوب وضو گرفت و دو رکعت نماز خواند و از خدا طلب آمرزش نمود، خداوند او را می‌بخشد».

دعای طرد شیطان و وسوسه هایش

۱- مسلم ۱۷۲۹/۴ از حدیث عثمان بن أبی العاص^{رضی الله عنه} و در آن آمده: من این عمل را انجام دادم و خداوند آن وسوسه را از من دور کرد.

۲- ابن حبان در صحیحش به شماره ی ۲۴۲۷ «موارد» وابن السنی شماره ی ۳۵۱، و حافظ ابن حجر گفت: این حدیث صحیح است، و عبد القادر الأرناؤوط در کتاب: تخریج الأذکار للنووی ص ۱۰۶ آنرا صحیح دانسته است.

۳- أبو داود ۸۶/۲ والترمذی ۲۵۷/۲ وألبانی در صحیح أبی داود ۲۸۳/۱ آنرا صحیح دانسته است.

۱۴۱- «الاسْتِعَاذَةُ بِاللَّهِ مِنْهُ»^(۱).

«پناه بردن از شیطان به الله».

۱۴۲- «الْأَذَانُ»^(۲). «أَذَانٌ كَفْتَنٌ».

۱۴۳- «الْأَذْكَارُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ»^(۳).

«با ذکر و قرائت قرآن».

دعای هنگام حادثه ی ناگوار و یا شکست در کار

۱۴۴- «قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ»^(۴).

«همان پیش آمد که تقدیر الله بود، هر چه الله بخواهد، همان می شود».

۱- أبوداود ۲۰۶/۱ و الترمذی، نگا: صحیح الترمذی ۷۷/۱، وسوره المؤمنون آیه ۹۸ - ۹۹.

۲- مسلم ۲۹۱/۱ و البخاری ۱۵۱/۱.

۳- پیامبر ﷺ فرمودند: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفُرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ». مسلم ۵۳۹/۱. خانه هایتان را به قبرستان تبدیل نکنید، چرا که شیطان از خانه ای که در آن سوره بقره خوانده شود، فرار می کند. و همچنین با اذکار صبح و شام و خواب و بیداری و داخل شدن به خانه و خارج شدن از آن و اذکار داخل شدن به مسجد و خروج از آن، و سایر اذکار وارده در قرآن و سنت، مانند خواندن آیه الكرسي، و دو آیه ی سوره ی بقره هنگام خوابیدن، شیطان فرار می کند، و هرکس صد بار این ذکر «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» را بخواند در آن روز برایش سپری در برابر شیطان می شود.

۴- رسول الله ﷺ می فرماید: «الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، اخْرِصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزْ وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ فَإِنَّ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ». مسلم ۲۰۵۲/۴. «مؤمن قوی نزد خدا از مؤمن ضعیف بهتر و محبوب تر است، و در هر یک از آنها «مؤمن قوی و ضعیف» خیری نهفته است، پس حریص انجام کاری باش که به تو سودی برسد، و از خدا کمک بخواه و احساس عجز مکن، و اگر به مصیبتی گرفتار شدی مگو: اگر چنین می کردم، چنین و چنان می شد، بلکه بگو: همان پیش آمدی که تقدیر خدا بود، هر چه الله بخواهد، همان می شود، زیرا این اگرها، راه را بر شیطان باز می کنند».

تبریک به کسی که صاحب فرزند شده و جواب آن

۱۴۵- کسی که صاحب فرزندی شد، به او بگوید: «بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ، وَرَزَقْتَ بَرَّةً». و او در جواب بگوید: «بَارَكَ اللهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللهُ خَيْرًا، وَرَزَقَكَ مِثْلَهُ، وَأَجَزَلَ ثَوَابَكَ»^(۱).

«خداوند در آن چه که به تو عنایت کرده است، برکت بدهد، به تو توفیق شکرگزاری عطا فرماید، و امیدوارم که فرزندی به کمال برسد و تو از نیکی او بهره مند شوی)، ترجمه‌ی پاسخ دعا: (برکت خداوند برای تو و بر تو باد! خداوند به تو پاداش نیک عطا فرماید و مانند این را نیز به تو بدهد و ثوابت را افزون فرماید».

دعا برای محافظت فرزند

۱۴۶- رسول الله ﷺ با خواندن این کلمات، حسن و حسین (علیهما السلام) را به خدا می‌سپرد تا آنها را حفاظت کند: «أَعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ»^(۲).
«من شما دو نفر «حسن و حسین (علیهما السلام)» را به وسیله ی کلمات کامل الله از بدی هر شیطان و جانور زهردار و زخم چشم به حفظ خدا می‌سپارم».

دعا برای مریض هنگام عیادتش

۱۴۷- «لَا بَأْسَ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللهُ»^(۳).

«هیچ باکی نیست، این بیماری به خواست خداوند، پاک کننده ی «گناهان» است».

۱۴۸- «أَسْأَلُ اللهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ». (هفت بار بخواند)^(۴).

۱- نگا: الأذکار اثر النووي ص ۳۴۹، وصحیح الأذکار نووی، أثر سلیم الهلالی ۷۱۳/۲.

۲- البخاری ۱۱۹/۴ از حدیث ابن عباس (رضی الله عنه).

۳- البخاری مع الفتح ۱۱۸/۱۰.

۴- مسلمانی که به عیادت مریضی برود که اجلش فرا نرسیده است، و این دعا را هفت بار بر او بخواند، مریش شفا می‌یابد. الترمذی و أبو داود، ونگا: صحیح الترمذی ۲۱۰/۲ و صحیح الجامع ۱۸۰/۵.

«از خداوند عظیم، پروردگار عرش بزرگ، می‌خواهم که تو را شفا دهد».

فضیلت عیادت مریض

قال رسول الله ﷺ: «إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدُوَّةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمَسِّيَ، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ»^(۱).

رسول الله ﷺ فرمودند: «هرگاه مردی به عیادت برادر مسلمانش برود، تا وقتی که آنجا می‌رود و می‌نشیند، در میان میوه‌های چیده شده ی بهشت، قدم بر می‌دارد، پس زمانی که آنجا نشست، رحمت او را فرا می‌گیرد، و اگر هنگام صبح به عیادت برود، هفتاد هزار ملائکه تا شب بر او درود می‌فرستند، و اگر شب به عیادت برود، هفتاد هزار ملائکه تا صبح بر او درود می‌فرستند».

دعای مریضی که از زندگی ناامید شده

۱۵۰- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى»^(۲).

«بار الها! مرا ببخش، و بر من رحم کن، و مرا به رفیق اعلیٰ ملحق ساز». «یعنی رسول الله ﷺ، پیامبران علیهم‌السلام، ملائکه و بندگان صالح».

۱۵۱- «جَعَلَ النَّبِيُّ ﷺ عِنْدَ مَوْتِهِ يَدْخُلُ يَدَيْهِ فِي الْمَاءِ فَيَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ وَيَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ لِلْمَوْتِ لَسَكْرَاتٍ»^(۳).

«پیامبر ﷺ هنگام مرگ دست هایش را در آب فرو می‌برد و صورتش را با آنها مسح می‌کرد و می‌فرمود: هیچ معبودی بجز الله «بحق» وجود ندارد، همانا مرگ دارای سختی و

۱- الترمذی وابن ماجه وأحمد، ونگا: صحیح ابن ماجه ۲۴۴/۱ وصحیح الترمذی ۲۸۶/۱، وأحمد شاکر آنرا صحیح دانسته است.

۲- البخاری ۱۰/۷ ومسلم ۱۸۹۳/۴.

۳- البخاری مع الفتح ۱۴۴/۸ ودر حدیث مسواک زدن نیز بیان شده است.

دشواری است».

۱۵۲- و همچنین این دعا را می‌خواند: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»^(۱). ترجمه‌اش در اذکار قبل بیان شده است.

تلقین لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ به شخص در حال احتضار

۱۵۳- «مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ»^(۳).

«هرکس آخرین کلامش لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ باشد، وارد بهشت می‌گردد».

دعای انسان مصیبت زده

۱۵۴- «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا»^(۴).

«بدون تردید ما از آن الله هستیم و بازگشت همه‌ی ما بسوی اوست. الهی! مرا در مقابل مصیبت، پاداش ده، و در عوض آن چیز بهتری به من عنایت فرما».

دعای بعد از خروج روح و بستن چشمان میت

۱۵۵- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ (بِسْمِهِ) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِيهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ»^(۵).

«ای الله! فلان را ببخشای (نامش را بزبان آورد)، و درجه‌ی او را در میان هدایت یافتگان، رفیع بگردان، و فرزندانش را در میان بازماندگان، سرپرستی کن، و ما و او را

(۱) الترمذی وابن ماجه، وألبانی آنرا صحیح دانسته است، ونگا: صحیح الترمذی ۱۵۲/۳، وصحیح ابن ماجه ۳۱۷/۲.

۲- الترمذی وابن ماجه، وألبانی آنرا صحیح دانسته است، ونگا: صحیح الترمذی ۱۵۲/۳، وصحیح ابن ماجه ۳۱۷/۲.

۳- أبوداود ۱۹۰/۳، ونگا: صحیح الجامع ۴۳۲/۵.

۴- مسلم ۶۳۲/۲.

۵- مسلم ۶۳۴/۲.

ببخشای، ای پروردگار جهانیان، یا الله! قبرش را وسیع و منور بگردان.»

دعا برای میت در نماز جنازه

۱۵۶- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ، وَأَعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالتَّلَجِ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]»^(۱).

«بار الها! او را ببخش، و بر او رحم کن، و عافیت نصیبش بگردان، و از وی گذشت کن. الهی! میهمانی او را گرامی بدار، و قبرش را وسیع بگردان، و او را با آب و برف و تگرگ بشوی، و از گناهان، چنان پاکش بگردان که لباس سفید را از آلودگی، پاک و تمیز می‌گردانی. پروردگارا! به او خانه ای بهتر از خانه اش، و خانواده ای بهتر از خانواده اش، و همسری بهتر از همسرش، عنایت بفرما، و او را وارد بهشت کن، و از عذاب قبر و دوزخ پناهش ده.»

۱۵۷- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا، وَغَائِبِنَا وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا. اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَخِيهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ»^(۲).

«الهی! زنده و مرده، حاضر و غایب، کوچک و بزرگ، مرد و زن ما را مورد آمرزش قرار دهد، یا الله! هرکسی را از میان ما زنده نگه می‌داری بر اسلام زنده‌اش نگاه دار، و هرکسی را میرانی بر ایمان بمیران. بار الها! از اجر این متوفی ما را محروم مگردان، و بعد از وی ما را گمراه نکن.»

۱- مسلم ۶۶۳/۲. و اگر میت مؤنث باشد از ضمیر مؤنث استفاده می‌شود: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهَا وَارْحَمْهَا وَ...» (مترجم)..

۲- ابن ماجه ۴۸۰/۱ وأحمد ۳۶۸/۲، ونگا: صحیح ابن ماجه ۲۵۱/۱.

۱۵۸- «اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانًا بَنَ فُلَانٍ فِي ذِمَّتِكَ، وَحَبِلَ جَوَارِكَ، فَقِهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاعْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ»^(۱).

«یا الله! همانا فلان پسر فلان در امان و پناه تو است، پس او را از فتنه ی قبر و عذاب دوزخ نجات بده، بدون شک تو اهل وفا و حق هستی. الها! او را ببخشای و بر وی رحم کن، همانا تو بخشاینده و مهربانی.»

۱۵۹- «اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمَتِكَ احْتَاجُ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَرِّدْ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ»^(۲).

«ای الله! این شخص بنده ی تو و فرزند کنیز تو است که به رحمت تو نیازمند است، و تو از عذاب دادن او بی نیازی، اگر نیکوکار است بر نیکی هایش بیفزای، و اگر بدکار است از او گذشت بفرما.»

دعا در نماز میت برای کودک

۱۶۰- «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»^(۳).

«خداوندا! او را از عذاب قبر پناه ده.»

اگر دعای زیر را خواند هم خوب است:

۱- ابن ماجه ، ونگا: صحیح ابن ماجه ۲۵۱/۱، وأبو داود ۲۱۱/۳.

۲- الحاکم و آنرا صحیح دانسته و ذهبی با او موافقت کرده است ۳۵۹/۱، ونگا: أحكام الجنائز أثر ألبانی ص ۱۲۵.

۳- سعید بن المسیب : می گوید: پشت سر ابو هريره س بر کودکی نماز خواندم که هرگز مرتکب گناه و اشتباهی نشده بود و شنیدم که وی گفت: «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ». مالک در کتاب: الموطأ ۲۸۸/۱ وابن أبی شیبہ در کتاب: المصنف ۳/ ۲۱۷ والبيهقي ۹/۴، و شعيب الأرناؤوط سندش را در تحقیق کتاب: شرح السنة اثر امام البغوی ۳۵۷/۵ صحیح دانسته است.

«اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطًا وَذُخْرًا لِوَالِدَيْهِ، وَشَفِيعًا مُجَابًا. اللَّهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ مَوَازِينَهُمَا وَأَعْظَمْ بِهِ أَجُورَهُمَا، وَأَلْحِقْهُ بِصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْهُ فِي كَفَالَةِ إِبْرَاهِيمَ، وَفِي بَرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَحِيمِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَأَسْلَافِنَا، وَأَفْرَاطِنَا، وَمَنْ سَبَقَنَا بِالْإِيمَانِ»^(۱).

«خدایا! او را میزبان و ذخیره و شفاعت کننده ای که شفاعتش قبول شود برای پدر و مادرش قرار بده. خدایا! بوسیله ی او ترازوی حسنات پدر و مادرش را سنگین بگردان، و بر پاداش آنها بیفزای، و او را به مؤمنان نیکوکار ملحق بگردان، و در کفالت ابراهیم؛ قرار ده، و به رحمت خود از عذاب دوزخ حفظ کن، و خانه ای بهتر از خانه اش، و خانواده ای بهتر از خانواده اش به او عطا فرما، خدایا! گذشتگان و کسانی را که پیش از ما رفته اند و آنهایی را که در ایمان بر ما سبقت بسته اند بیامرز».

۱۶۱- «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطًا، وَسَلَفًا، وَأَجْرًا»^(۲).

«خدایا! او را برای ما میزبان و ذخیره و ثوابی قرار ده».

دعای تسلیت گفتن

۱۶۲- «إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أُعْطِيَ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى ... فَلْيَتَصَبَّرْ وَلْيُتَحَسَّبْ»^(۳).

«همانا آنچه را که خداوند گرفت، از آن خودش بود، و آنچه را که داده است نیز مال خود او می باشد، مسلماً هر چیز، میعاد معینی دارد، لذا باید صبر کنی و امید ثواب داشته باشی».

«أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ وَأَحْسَنَ عَزَاكَ وَغَفَرَ لِمَيِّتِكَ»^(۴).

۱- نگا: المغنی لابن قدامة ۴/۱۶۳ و کتاب: الدروس المهمة لعامة الأمة لابن باز ص ۱۵.

۲- امام الحسن سوره ی فاتحه را بر کودک می خواند و سپس ذکر مذکور را می خواند. البغوی فی شرح السنة ۳۵۷/۵، وعبد الرزاق شماره ی ۶۵۸۸، و البخاری بطور تعلیق در کتاب الجنائز، ۶۵ باب: قراءة فاتحة الكتاب على الجنائز ۱۱۳/۲ آورده است.

۳- البخاری ۸۰/۲ و مسلم ۶۳۶/۲.

۴- الأذکار اثر امام نووی ص ۱۲۶.

«الله! اجرت را بزرگ گرداند و عزایت را نیکو کند، و میت را بیامرزد». و اگر دعای فوق را بخواند خوب است.

دعا هنگام نهادن میت در قبر

۱۶۳- «بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»^(۱).

«به نام الله و طبق سنت رسول الله ﷺ میت را در قبر می گذارم».

دعای بعد از دفن میت

۱۶۴- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ»^(۲).

«بار الها! او را بیامرز و او را [در پاسخ به سؤالات منکر و نکیر] ثابت قدم بدار».

دعای زیارت قبور

۱۶۵- «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ، مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ [وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ] أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ»^(۳).

«سلام بر شما ای اهل این منزل، که مؤمن و مسلمان هستید، همانا ما نیز - إن شاء الله - به شما ملحق خواهیم شد، و خداوند بر گذشتگان و آیندگان ما رحم کند، از خدا برای خودمان و شما عافیت می طلبیم».

۱- أبوداود ۳۱۴/۳ با سند صحیح وأحمد با لفظ «بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ». و سند آن صحیح است.
 ۲- رسول الله ﷺ پس از دفن میت قدری درنگ می کرد و می فرمود: «اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ وَسَلُّوا لَهُ التَّثْبِيتَ فَإِنَّهُ الآنَ يُسْأَلُ». «برای برادران طلب آمرزش کنید و دعا کنید تا خداوند او را ثابت و استوار نگه دارد، زیرا اکنون از او سؤال می شود». أبو داود ۳۱۵/۳ والحاكم و آنرا صحیح دانسته و ذهبی با حاکم موافقت کرده است ۳۷۰/۱.

۳- مسلم ۶۷۱/۲، وابن ماجه ولفظ از ابن ماجه است ۴۹۴/۱ از بریده س، و آنچه بین کروهه است از حدیث عایشه ل در صحیح مسلم ۶۷۱/۲ روایت شده است.

دعا هنگام وزیدن باد

۱۶۶- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»^(۱).

«بار الها! من از تو خیر این باد را می‌خواهم، و از شرّ آن به تو پناه می‌برم».

۱۶۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ»^(۲).

«الهی! من از تو خیر این باد، و خیر آنچه را که در آن قرار دارد، و خیر آنچه را که این باد برای آن فرستاده شده است، مسألت می‌نمایم، و از شرّ این باد، و شرّ آنچه در آن قرار دارد، و شرّ آنچه برای آن فرستاده شده است، به تو پناه می‌برم».

دعای موقع رعد و برق

۱۶۸- «سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»^(۳).

«پاک و منزّه است آن ذاتی که رعد، پاکی اش را بیان می‌نماید و او را ستایش می‌کند، و فرشتگان نیز از بیم او، تسبیح می‌گویند».

دعای طلب باران

۱۶۹- «اللَّهُمَّ أَسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيئًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ»^(۴).

«الهی! به ما بارانی عطا فرما که باعث نجات گردد، گوارا و با خیر و برکت باشد، مفید و بدون ضرر باشد، زود بیارد و دیر نکند».

۱۷۰- «اللَّهُمَّ أَغْنِنَا، اللَّهُمَّ أَغْنِنَا، اللَّهُمَّ أَغْنِنَا»^(۱).

۱- أبوداود ۳۲۶/۴، وابن ماجه ۱۲۲۸/۲، ونگا: صحيح ابن ماجه ۳۰۵/۲.

۲- مسلم ۶۱۶/۲، والبخاری ۷۶/۴.

۳- عبد الله بن الزبير م هنگامی که صدای رعد و برق را می‌شنید سخن گفتن را ترک کرده و دعای فوق را می‌خواند. الموطأ ۹۹۲/۲ وألبانی گفته این حدیث صحیح و سندش منسوب به صحابه است.

۴- أبوداود ۳۰۳/۱ وألبانی در صحيح أبي داود ۲۱۶/۱ آنرا صحيح دانسته است.

«بار الها! بر ما باران ببار، بر ما باران ببار، بر ما باران ببار».

۱۷۱- «اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ، وَبَهَائِمَكَ، وَأَنْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَخِي بِلَدَكَ الْمَيِّتَ»^(۳).

«الهی! بندگان و حیوانات را سیراب بگردان، پروردگارا! رحمت خود را بگستران و زمینِ مرده ات را زنده بگردان».

دعای هنگام باریدن باران

۱۷۲- «اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا»^(۳).

«بار الها! باران بسیار و سودمند نازل فرما».

ذکر پس از باریدن باران

۱۷۳- «مُطَرِّئًا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ»^(۴).

«به فضل و رحمت الله بر ما باران نازل شد».

دعا هنگام باران زیاد

۱۷۴- «اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الْآكَامِ وَالطَّرَابِ، وَبُطُونِ الْأَوْدِيَةِ، وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ»^(۵).

«بار الها! باران را به اطراف ما بباران، نه بر ما، ای الله! باران را بر روی تپه‌ها و کوهها، ودره‌ها و محل روئیدن درختان بباران».

دعای رؤیت هلال (ماه نو)

۱- البخاری ۲۲۴/۱، مسلم ۶۱۳/۲.

۲- أبوداود ۳۰۵/۱، وألبانی در صحیح أبی داود ۲۱۸/۱ آنرا حسن دانسته است.

۳- البخاری مع الفتح ۵۱۸/۲.

۴- البخاری ۲۰۵/۱، ومسلم ۸۳/۱.

۵- البخاری ۲۲۴/۱، ومسلم ۶۱۴/۲.

۱۷۵- «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ»^{(۱)(۲)}.

«الله اکبر، ای الله! ماہ را با امنیت و ایمان و سلامت و اسلام و توفیق عملی که تو دوست داری و می پسندی، بر ما نو کن، پروردگار ما و پروردگار تو ای ماہ، الله است».

دعای هنگام افطار کردن

۱۷۶- «ذَهَبَ الظَّمْأُ وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ»^{(۳)(۴)}.

«تشنگی برطرف شد، رگها تر شدند و پاداش - این شاء الله - ثابت گشت».

۱۷۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَّعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي»^{(۵)(۶)}.

«الهی! من از تو بوسیله رحمت که همه‌ی چیز را فراگرفته است، می‌خواهم که مرا

بیامرزی».

دعای قبل از خوردن غذا

۱۷۸- «إِذَا أَكَلْ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلْيَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ، فَإِنْ نَسِيَ فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ»^(۷).

«هرگاه، یکی از شما خواست غذا بخورد (بِسْمِ اللَّهِ) بگوید، و اگر در اول غذا خوردن فراموش کرد بگوید «بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ»».

(۱) الترمذی ۵۰۴/۵ والدارمی با همین لفظ ۳۳۶/۱، ونگا: صحیح الترمذی ۱۵۷/۳.

۲- متفق علیه.

(۳) أبی داود ۳۰۶/۲ وغیره، ونگا: صحیح الجامع ۲۰۹/۴.

۴- متفق علیه.

(۵) ابن ماجه ۵۵۷/۱ از دعای عبد الله بن عمرو م، والحافظ ابن حجر در تخریج کتاب: الأذکار آنرا حسن دانسته است. نگا: شرح الأذکار ۳۴۲/۴.

۶- متفق علیه.

۷- أبوداود ۳۴۷/۳، والترمذی ۲۸۸/۴، ونگا: صحیح الترمذی ۱۶۷/۲.

۱۷۹- هرگاه خداوند به کسی طعامی عطا نمود بگوید: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ». «بار الها! این غذا را برای ما با برکت بگردان و بهتر از آن به ما عطا فرما». و هر وقت خداوند به کسی شیر عطا نمود بگوید: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ»^(۱). «بار الها! این شیر را برای ما با برکت بگردان و آن را بیفزای».

دعای پایان غذا

۱۸۰- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ، مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ»^(۲). «سپاس خدای را که این غذا را به من خورانید بدون اینکه من قدرت و توانی داشته باشم».

۱۸۱- «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ [مَكْفِيٍّ وَلَا] مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا»^(۳). «ستایش بسیار زیاد، پاکیزه و مبارک، خدایی را که بی نیاز است و درخواست از او همیشه ادامه دارد، و همه به او نیازمندند، پروردگارا! ستایش مان را قبول فرما».

دعای مهمان برای میزبان

۱۸۲- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ»^(۴). «الهی! آنچه را که به ایشان ارزانی داشته ای، برکت ده و آنها را ببخش، و بر آنها رحم کن».

دعا برای کسی که به ما آب دهد یا قصد آب دادن داشته باشد.

۱۸۳- «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي وَأَسْقِ مَنْ سَقَانِي»^(۵).

۱- الترمذی ۵۰۶/۵، ونگا: صحیح الترمذی ۱۵۸/۳.

۲- أصحاب السنن بجز النسائی، ونگا: صحیح الترمذی ۱۵۹/۳.

۳- البخاری ۲۱۴/۶، والترمذی با همین لفظ ۵۰۷/۵.

۴- مسلم ۱۶۱۵/۳.

۵- مسلم ۱۲۶/۳.

«الهی! بخوران به کسی که مرا خورانید، و بنوشان به کسی که مرا نوشانید».

دعای روزه دار برای خانواده ای که نزد آنان افطار کند

۱۸۴- «أَفْطَرُ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلُ طَعَامِكُمُ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ الْمَلَائِكَةُ»^(۱).

«روزه داران نزد شما افطار کنند، و نیکان غذایتان را بخورند، و فرشتگان بر شما درود بفرستند».

دعای روزه دار که بر سفره حاضر شود و نخورد

۱۸۵- «إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيُطْعِمْ»^(۲). وَمَعْنَى فَلْيُصَلِّ، أَيُّ فَلْيَدْعُ.

«هرگاه یکی از شما دعوت شد، اجابت کند. اگر روزه دار بود، دعا کند، و اگر نه، غذا بخورد».

اگر شخصی به روزه دار دشنام داد یا اهانت کرد بگوید:

۱۸۶- «إِنِّي صَائِمٌ إِنَِّّي صَائِمٌ»^(۳).

«من روزه ام، من روزه ام».

دعای دیدن میوه‌ی تازه

۱۸۷- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدَّنَا»^(۱).

۱- سنن أبی داود ۳/۳۶۷، وابن ماجه ۱/۵۵۶، والنسائی در کتاب: عمل الیوم واللیلۃ شماره‌ی ۲۹۶ - ۲۹۸، و حدیث دلالت صریح دارد بر این که رسول الله ﷺ هرگاه نزد خانواده ای افطار می‌کرد، این دعا را می‌خواند. وألبانی در صحیح أبی داود ۷۳۰/۲ آنرا صحیح دانسته است.

۲- مسلم ۲/۱۰۵۴.

۳- البخاری مع الفتح ۴/۱۰۳، و مسلم ۲/۸۰۶.

«بار الها! در میوه های ما، شهر ما، و پیمانۀ های ما برکت عنایت فرما».

دعای عطسه و آداب آن

۱۸۸- هرگاه یکی از شما عطسه زد، بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ»، و برادر یا دوستی که می شنود بگوید: «يَرْحَمُكَ اللَّهُ»، و او در جوابش بگوید: «يَهْدِيْكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِأَلْكُمُ»^(۳).

جواب کافری که عطسه زند و خدا را ستایش کند

۱۸۹- «يَهْدِيْكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِأَلْكُمُ»^(۳).

«خدا تو را هدایت کند و اصلاح نماید».

دعای تبریک ازدواج

۱۹۰- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ»^(۴).

«خداوند به شما برکت عنایت فرماید، و کار شما را بابرکت کند، و پیوندتان را مبارک و باعث خیر گرداند».

دعای کسی که ازدواج می کند و خادم یا شتری می خرد

۱۹۱- هرگاه یکی از شما ازدواج کرد یا خادمی خرید، بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ»^(۵).

«بار الها! من از تو خیر او، خُلُق و خُوی نیکی اش را مسألت می نمایم و از بدی او و بدی خُلُق و خُویِش به تو پناه می برم»، هرگاه یکی از شما شتری خرید، دست بر

۱- مسلم ۱۰۰۰/۲.

۲- البخاری ۱۲۵/۷.

۳- الترمذی ۸۲/۵ و أحمد ۴۰۰/۴ و أبوداود ۳۰۸/۴، ونگا: صحیح الترمذی ۳۵۴/۲.

۴- أصحاب السنن بجز النسائی، ونگا: صحیح الترمذی ۳۱۶/۱.

۵- أبوداود ۲۴۸/۲ وابن ماجه ۶۱۷/۱، ونگا: صحیح ابن ماجه ۳۲۴/۱.

کوهانش بکشد و دعای فوق را بخواند.

دعای قبل از همبستر با همسر

۱۹۲- «بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا»^(۱).

«به نام الله! خدایا! ما را از شیطان دور بدار، و شیطان را از آنچه به ما عنایت می‌فرمائی [یعنی فرزندی] محروم کن».

دعای هنگام خشم

۱۹۳- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»^(۲).

«از شیطان رانده شده به الله پناه می‌برم».

دعای دیدن شخصی که مبتلا به مصیبت باشد

۱۹۴- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا»^(۳).

«ستایش خدایی را که از آنچه تو را بدان مبتلا ساخته و مرا از آن، عافیت بخشیده است، و بر بسیاری از مخلوقات، برتری داده است».

دعای مجلس

۱۹۵- ابن عمر رضی الله عنهما می‌گوید: رسول الله صلی الله علیه و آله قبل از اینکه از مجلس برخیزد، آنطور که مردم می‌شمردند، صد بار این دعا را می‌خواند: «رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ»^(۴).

۱- البخاری ۱۴۱/۶ و مسلم ۱۰۲۸/۲.

۲- البخاری ۹۹/۷ و مسلم ۲۰۱۵/۴.

۳- الترمذی ۴۹۳/۵ و ۴۹۴/۵، ونگا: صحیح الترمذی ۱۵۳/۳.

۴- الترمذی و غیره، ونگا: صحیح الترمذی ۱۵۳/۳، و صحیح ابن ماجه ۳۲۱/۲ و لفظ حدیث از ترمذی است.

«الهی! مرا پیامرز و توبه ام را بپذیر زیرا که تو بسیار توبه پذیر و بخشاینده ای».

دعای کفاره ی مجلس

۱۹۶- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»^(۱).

«خدایا! تو پاک و منزهی، تو را ستایش می کنم، و گواهی می دهم که بجز تو، معبود دیگری «بحق» وجود ندارد و از تو آمرزش می خواهم و بسوی تو توبه می کنم».

جواب کسی که بگوید: غَفَرَ اللَّهُ لَكَ

۱۹۷- «وَلَكَ»^(۲). «خداوند تو را هم ببخشد».

دعا برای کسی که به تو نیکی کرده است

۱۹۸- «جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا»^(۳).

«خداوند به شما جزای خیر عطا فرماید».

اعمالی که باعث نجات شرّ دجال می شوند

۱۹۹- «مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ»^(۴).

«وَالْاِسْتِعَاذَةُ بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَتِهِ عَقِبَ التَّشَهُّدِ الْآخِرِ مِنْ كُلِّ صَلَاةٍ»^(۵).

۱- أصحاب السنن، ونگا: صحیح الترمذی ۱۵۳/۳، و از عائشه رضی الله عنها روایت است که گفته: «رسول الله صلی الله علیه و آله در هر مجلسی که می نشستند یا تلاوت قرآن می کردند، یا نمازی می خواندند، در خاتمه ی آن همین دعا را می خواندند. النسائی در کتاب: عمل الیوم واللیله شماره ی ۳۰۸، و أحمد ۷۷/۶ و دکتر فاروق حماده در تحقیق کتاب: عمل الیوم واللیله اثر امام نسائی ص ۲۷۳ حدیث را صحیح دانسته است.

۲- أحمد ۸۲/۵ والنسائی در کتاب: عمل الیوم واللیله ص ۲۱۸ شماره ی ۴۲۱ تحقیق دکتر فاروق حماده.

۳- الترمذی شماره ی ۲۰۳۵، ونگا: صحیح الجامع ۶۲۴۴ و صحیح الترمذی ۲۰۰/۲.

۴- مسلم ۵۵۵/۱ و در روایتی در آخر سورۀ الکهف ۵۵۶/۱.

۵- نگا: حدیث شماره ی ۵۵، و حدیث شماره ی ۵۶ همین کتاب.

«هرکس ده آیه ی اوّل سورۀی کهف را حفظ کند از فتنه ی دجال محفوظ می ماند»، و همچنین «پناه بردن به الله از فتنه ی دجال در تشهد اخیر هر نماز، باعث حفاظت از شرّ دجال می شود».

دعا برای کسی که می گوید: **إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللَّهِ: (تو را بخاطر خدا دوست دارم)**

۲۰۰- «أَحَبُّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ»^(۱).

«تو را آن کسی دوست بدارد که بخاطر او مرا دوست داری».

دعا برای کسی که مالش را به تو پیشنهاد کند

۲۰۱- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ»^(۲).

«خداوند، در خانواده و دارائیت برکت اندازد».

دعا هنگام پرداخت بدهی، برای طلبکار

۲۰۲- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلْفِ الْحَمْدُ وَالْأَدَاءُ»^(۳).

«خداوند در خانواده ات و مالت برکت اندازد، همانا پاداش قرض دهنده، تشکر و ادای قرض اوست».

دعای ترس از شرک

۲۰۳- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ»^(۴).

۱- أبوداود ۳۳۳/۴، وألبانی در صحیح سنن أبی داود ۹۶۵/۳ آنرا حسن دانسته است.

۲- البخاری مع الفتح ۸۸/۴.

۳- النسائی در کتاب: عمل الیوم واللیلۃ ص ۳۰۰، وابن ماجه ۸۰۹/۲، ونگا: ابن ماجه ۸۰۹/۲، ونگا: صحیح ابن ماجه ۵۵/۲.

۴- أحمد ۴۰۳/۴ وغیره، ونگا: صحیح الجامع ۲۳۳/۳، وصحیح الترغیب والترہیب أثر ألبانی ۱۹/۱.

«بار الها! از اینکه با آگاهی برای تو شریکی قرار دهم، به تو پناه می‌برم، و اگر بدون آگاهی برایت شریک قرار دهم از تو آمرزش می‌خواهم».

دعا برای کسی که بگوید: بَارَكَ اللهُ فِيكَ

۲۰۴- «وَفِيكَ بَارَكَ اللهُ»^(۱).

«و خداوند در تو نیز برکت قرار دهد».

دعای بدفالی

۲۰۵- «اللَّهُمَّ لَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»^(۲).

«الهی! هیچگونه بدفالی ای وجود ندارد مگر آنچه تو بخواهی [فال بد زدن هیچ تأثیری ندارد] و بجز خیر تو، هیچ چیزی وجود ندارد، و بجز تو معبود دیگری «بحق» نیست».

دعا سوار شدن بر مرکب

۲۰۶- بِسْمِ اللَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ «سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿۳﴾» وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ [الزخرف: ۱۳-۱۴]. «الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»^(۳).

۱- ابن السنی ص ۱۳۸ شماره ۲۷۸، ونگا: کتاب: الوابل الصیب اثر ابن قیم ۳۰۴ تحقیق بشیر محمد عیون.

۲- أحمد ۲۲۰/۲ وابن السنی شماره ۲۹۲ وألبانی در کتاب: الأحادیث الصحیحة ۵۴/۳ شماره ۱۰۶۵ آن را صحیح دانسته است. أما رسول الله ﷺ فال نیک را می‌پسندیدند، لذا وقتی که از مردی سخن خوبی را شنیدند آن را پسندیدند و آنحضرت ﷺ فرمودند: «أخذنا فأك من فيك». «فال نیک تو را سخت گرفتیم». أبو داود وأحمد، وألبانی در کتاب: الأحادیث الصحیحة ۳۶۳/۲ آنرا صحیح دانسته است. و أبو الشیخ در کتاب: أخلاق النبی ﷺ ص ۲۷۰.

۳- أبوداود ۳۴/۳، والترمذی ۵۰۱/۵، ونگا: صحیح الترمذی ۱۵۶/۳.

«به نام الله! حمد از آن الله است، پاک است آن ذاتی که این مرکب را در اختیار ما قرار داد در حالی که ما نمی توانستیم آن را مسخر گردانیم، همانا بازگشت ما به سوی پروردگار است، آنگاه سه بار الحمد لله، و سه بار الله اکبر، و یک بار لا اله الا الله بخواند، و سپس بگوید: ای الله! تو پاک و منزّه هستی، من بر خود ستم نموده ام، مرا ببخشای، چرا که بجز تو کسی دیگر گناهان را نمی آمرزد».

دعای سفر

۲۰۷- الله أَكْبَرُ، الله أَكْبَرُ، الله أَكْبَرُ ﴿سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾ [الزخرف: ۱۳-۱۴]. «اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَىٰ، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَىٰ، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ».

وهنگام بازگشت از سفر، علاوه بر دعای فوق، کلمات زیر را بر آن بیفزاید: «آيُؤْن، تَائِيُؤْن، غَابِدُون، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»^(۱).

«الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر (پاک است آن ذاتی که این مرکب را در اختیار ما قرار داد در حالی که ما نمی توانستیم آنرا مسخر گردانیم). الهی! ما در این سفر خواهان نیکی و تقوی و عملی هستیم که باعث خشنودی تو باشد. بار الها! این سفر را برای ما آسان بگردان و دوری راه را برای ما نزدیک کن. ای الله! تویی همراه ما در این سفر، و تو جانشین ما در خانواده هستی. بار الها! از مشقت های سفر، و دیدن مناظر غم انگیز، و تحول ناگوار در مال و خانواده به تو پناه می برم». و هنگام بازگشت، اضافه کند: ما توبه کنان، عبادت کنان، و ستایش کنان برای پروردگارمان، در حال بازگشت هستیم.

دعای ورود به روستا یا شهر

۲۰۸- «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَلْنَ، وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا ذَرَيْنِ. أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ أَهْلِهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا»^(۱).

«بار الها! ای پروردگار هفت آسمان و آنچه زیر آنها قرار دارد، ای پروردگار زمین‌های هفت گانه و آنچه بر روی آنها قرار دارد، و ای پروردگار شیطانها و آنچه که آن‌ها گمراه کرده اند، و ای پروردگار بادها و آنچه که آنها به حرکت در می آورند، من از تو خیر این آبادی، و خیر ساکنان، و خیر آنچه در آن هست را مسألت می نمایم، و از بدی آن، و بدی ساکنان آن، و بدی آنچه در آن قرار دارد، به تو پناه می برم».

دعای ورود به بازار

۲۰۹- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۲).

«هیچ معبودی بجز خدای یکتا وجود ندارد، او شریکی ندارد، پادشاهی و ستایش از آن او است. او زنده می‌کند و می‌میراند، و او زنده ای است که هرگز نمی‌میرد، نیک و بد در دست اوست، و او بر هر چیزی تواناست».

الدعاء إذا تعس المركوب

۱- الحاکم و آنرا صحیح دانسته و الذهبی با حاکم موافقت کرده است ۱۰۰/۲، وابن السنی شماره ی ۵۲۴، و الحافظ ابن حجر در کتاب: تخریج الأذکار ۱۵۴/۵ آنرا حسن دانسته است. ابن باز گفته است: این حدیث النسائی با سند حسن آنرا روایت کرده است، نگا: کتاب: (تحفه الأخیار ص ۳۷) اثر شیخ عبدالعزیز بن باز.

۲- الترمذی ۲۹۱/۵ والحاکم ۵۳۸/۱ وألبانی در صحیح ابن ماجه ۲۱/۲ و در صحیح الترمذی ۱۵۲/۳ آنرا حسن دانسته است.

۲۱۰- «بِسْمِ اللَّهِ»^(۱). «به نام الله».

دعای مسافر برای مقیم

۲۱۱- «أَسْتَوِدُّكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا تَضِيعُ وَدَائِعُهُ»^(۲).

«من شما را به خدایی می سپارم که امانتهایش ضایع نمی شود».

دعای مقیم برای مسافر

۲۱۲- «أَسْتَوِدُّعُ اللَّهَ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»^(۳).

«من دین و امانت و خاتمه‌ی کارهایت را به الله می سپارم».

۲۱۳- «زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»^(۴).

«خداوند، تقوی نصیب شما گرداند، گناهانت را ببخشاید، و هر جا که هستید خیر را

برای شما میسر گرداند».

تکبیر و تسبیح در مسافرت

۲۱۴- قال جابر رضی الله عنه: «كُنَّا إِذَا صَعَدْنَا كَبَّرْنَا، وَإِذَا نَزَلْنَا سَبَّحْنَا»^(۵).

«جابر رضی الله عنه می گوید: ما زمانی که از ارتفاعی، بالا می رفتیم، تکبیر می گفتیم و هنگامی که از آن

پایین می آمدیم سبحان الله می گفتیم».

دعای مسافر، هنگام سحر

۱- أبوداود ۲۹۶/۴ وألبانی در صحیح أبی داود ۹۴۱/۳ آنرا صحیح دانسته است.

۲- أحمد ۴۰۳/۲ وابن ماجه ۹۴۳/۲، ونگا: صحیح ابن ماجه ۱۳۳/۲.

۳- أحمد ۷/۲ الترمذی ۴۹۹/۵، ونگا: صحیح الترمذی ۱۵۵/۲.

۴- الترمذی، ونگا: صحیح الترمذی ۱۵۵/۳.

۵- البخاری مع الفتح ۱۳۵/۶.

۲۱۵- «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ، وَحُسْنِ بَلَاءِهِ عَلَيْنَا. رَبَّنَا صَاحِبِنَا، وَأَفْضَلُ عَلَيْنَا عَائِداً بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ»^(۱).

«باشد که شاهی، حمد و ستایش خدا را بشنود و بر خوبی نعمت هایش بر ما گواهی دهد.

ای پروردگار ما، تو همراه ما باش، و به ما احسان کن، در حالی که از آتش دوزخ به تو پناه می‌برم».

دعای مسافر، هنگامی که جایی توقف نماید

۲۱۶- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»^(۲).

«از شر! آنچه خداوند آفریده است، به کلمات کامل او پناه می‌برم».

ذکر بازگشت از سفر

۲۱۷- هنگام بازگشت از سفر، بر هر ارتفاعی سه بار الله اکبر بگویند سپس دعای زیر را بخوانند: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيُّونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»^(۳).

«بجز الله معبود دیگری «بحق» وجود ندارد، یگانه است، شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست، ستایش مخصوص اوست، و او بر هر چیز توانا است، توبه‌کنان، عبادت‌کنان و حمدگویان برای پروردگارمان، باز می‌گردیم، خداوند وعده‌اش را تحقق بخشید، بنده‌اش را نصرت کرد و به تنهایی گروه‌ها را شکست داد».

۱- مسلم ۲۰۸۶/۴. برای شرح بیشتر این حدیث می‌توانید به کتاب صحیح مسلم شرح امام النووی مراجعه کنید ۳۹/۱۷.

۲- مسلم ۲۰۸۰/۴.

۳- رسول الله ﷺ هنگام برگشت از غزوه یا حج این ذکر را می‌خواندند. البخاری ۱۶۳/۷ و مسلم ۹۸۰/۲.

ذکر هنگام شنیدن خبر خوشایند و ناخوشایند

۲۱۸- هنگامی که به رسول الله ﷺ خبری خوشحال کننده می‌رسید، می‌فرمود: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ».

«ستایش مر خدایی راست که با نعمت هایش نیکی ها کامل می‌شوند».

و هنگام شنیدن خبر ناگوار می‌فرمود:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ»^(۱).

«ستایش در هر حال از آن خدا است».

فضیلت درود فرستادن بر رسول الله ﷺ

۲۱۹- قال رسول الله ﷺ «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا»^(۲).

رسول الله ﷺ می‌فرماید: «هرکس بر من یک درود بفرستد، خداوند بر او ده درود می‌فرستد».

۲۲۰- وَقَالَ ﷺ: «لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا وَصَلُّوا عَلَيَّ؛ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ»^(۳).

همچنین رسول الله ﷺ فرمودند: «به زیارت قبر من عادت نکنید، بکله بر من درود بفرستید: زیرا هر جا که باشید درود شما به من می‌رسد».

۲۲۱- وَ ﷺ: «الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عَنْدهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ»^(۴).

«بخیل کسی است که نام مرا نزد او بگویند و بر من درود نفرستد».

۲۲۲- وَقَالَ ﷺ: «إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلَامَ»^(۵).

۱- ابن السنی در کتاب: عمل الیوم واللیلۃ والحاکم و آنرا صحیح دانسته است ۴۹۹/۱ و ألبانی در صحیح الجامع ۲۰۱/۴ آنرا صحیح دانسته است.

۲- مسلم ۲۸۸/۱.

۳- أبو داود ۲۱۸/۲ وأحمد ۳۶۷/۲ و ألبانی در صحیح أبی داود ۳۸۳/۲ آنرا صحیح دانسته است.

۴- الترمذی ۵۵۱/۵ و غیره، ونگا: صحیح الجامع ۲۵/۳ و صحیح الترمذی ۱۷۷/۳.

۵- النسائی، والحاکم ۴۲۱/۲ و ألبانی در صحیح النسائی ۲۷۴/۱ آنرا صحیح دانسته است.

و نیز رسول الله ﷺ فرمودند: «خداوند فرشتگانی دارد که روی زمین می گردند و سلام امتم را به من می رسانند».

۲۲۳- وَقَالَ ﷺ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ»^(۱).

و نیز آنحضرت ﷺ فرمودند: «هرکس که به من سلام دهد، خداوند روحم را به من برمی گرداند تا جواب سلامش را بدهم».

رواج دادن سلام

۲۲۴- قال رسول الله ﷺ: «لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ»^(۲).

رسول الله ﷺ فرمودند: «به بهشت وارد نمی شوید تا اینکه ایمان بیاورید، و ایمان شما کامل نمی شود مگر اینکه یکدیگر را دوست داشته باشید، آیا شما را به کاری راهنمایی نکنم که انجام آن، باعث دوستی شما با یکدیگر شود، سلام را بین خود رواج دهید».

۲۲۵- «ثَلَاثٌ مَنْ جَمَعَهُنَّ فَقَدْ جَمَعَ الْإِيمَانَ: الْإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلَامِ لِلْعَالَمِ، وَالْإِنْفَاقُ مِنَ الْإِفْتَارِ»^(۳).

«کسی که سه خصلت داشته باشد، ایمانش را کامل کرده است: عدالت با خود، سلام دادن به همه ی مردم، و انفاق در تنگدستی».

۲۲۶- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»^(۴).

۱- أبوداود شماره ی ۲۰۴۱ وألبانی در صحیح أبی داود ۳۸۳/۱ آنرا حسن دانسته است.

۲- مسلم ۷۴/۱ وغیره.

۳- البخاری مع الفتح ۸۲/۱ که سلسله ی سند به عمار رضی الله عنه منسوب شده است.

۴- البخاری مع الفتح ۵۵/۱، ومسلم ۶۵/۱.

عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت می‌کند که مردی از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله پرسید: بهترین عمل در اسلام کدام است؟ آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمود: «خوراک دادن و سلام کردن به آشنا و بیگانه».

جواب دادن به سلام شخص کافر

۲۲۷- «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ»^(۱).

«اگر اهل کتاب (یهود یا نصاری) به شما سلام کردند، بگویید: (وَعَلَيْكُمْ)».

دعا هنگام شنیدن آواز خروس و صدای الاغ

۲۲۸- «إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدَّيَكَةِ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهْيَقَ الْجِمَارِ، فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا»^(۲).

«هرگاه بانگ خروس را شنیدید، از الله فضلش را طلب کنید، زیرا او فرشته‌ای را دیده است، و هرگاه صدای الاغ را شنیدید، از شیطان به الله پناه ببرید؛ زیرا الاغ، شیطان را دیده است».

«۱۱۱» دعا هنگام شنیدن پارس سگ‌ها در شب

۲۲۹- رسول الله صلی الله علیه و آله می‌فرماید: «إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلَابِ وَنَهْيَقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ فَإِنَّهُمْ يَرَوْنَ مَا لَا تَرَوْنَ»^(۳).

«هرگاه صدای پارس کردن سگ‌ها و عرعر الاغ را در شب شنیدید از آنها به الله پناه ببرید، زیرا آنها چیزهایی را می‌بینند که شما نمی‌بینید».

دعا برای کسی که به او دشنام داده ای

۱- البخاری مع الفتح ۴۲/۱۱، و مسلم ۱۷۰۵/۴.

۲- البخاری مع الفتح ۳۵۰/۶، و مسلم ۲۰۹۲/۴.

۳- أبوداود ۳۲۷/۴ وأحمد ۳۰۶/۳ وألبانی در صحیح أبو داود ۹۶۱/۳ آنرا صحیح دانسته است.

۲۳۰- قال رسول الله ﷺ: «اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^(۱).

«بار الها! هر مؤمنی را که من به او ناسزا گفته ام، آن را برای او در روز قیامت، باعث قربت خود بگردان.»

آنچه را که مسلمان هنگام مدح مسلمان دیگری بگوید

۲۳۱- رسول الله ﷺ می فرماید: «إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا صَاحِبَهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فَلَانًا وَاللَّهِ حَسِبُهُ وَلَا أَزْغِي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا أَحْسِبُهُ». ^(۲) كَذَا وَكَذَا».

«هرگاه لازم است که دوستان را مدح کنید، چنین بگویید: به نظر، فلانی چنین و چنان است، ولی خدا محاسبه کننده ی اوست و من کسی را نزد خدا تزکیه نمی کنم.»

آنچه که مسلمان هنگام مدح شدنش بگوید

۲۳۲- «اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاعْفُ رِي مَا لَا يَعْلَمُونَ [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ]»^(۳).

«بار الها! مرا بخاطر آنچه که می گویند، مورد بازخواست قرار مده، و آنچه را که از من نمی دانند، بیامرز، و مرا بهتر از آنچه که درباره ی من گمان می کنند بگردان.»

«۱۱۵» لبیک گفتن مُحَرَّم در حج یا عمره

۲۳۳- «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ، وَالنَّعْمَةَ، لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ»^(۴).

۱- البخاری مع الفتح ۱۷۱/۱، و مسلم ۲۰۷/۴ و لفظ مسلم: «فَاجْعَلْهَا لَهُ زَكَاةً وَرَحْمَةً». (برایش پاکیزگی و رحمت قرار ده).

۲- رواه مسلم ۲۲۹۶/۴.

۳- البخاری در کتاب: الأدب المفرد شماره ی ۷۶۱، و ألبانی در صحیح الأدب المفرد به شماره ی ۵۸۵ آنرا صحیح دانسته است. و بین دو گروه از بیهقی در کتاب: شعب الإيمان ۲۲۸/۴ به روایت دیگری است.

۴- البخاری مع الفتح ۴۰۸/۳، و مسلم ۸۴۱/۲.

«گوش بفرمانم، ای الله، گوش بفرمانم، تو شریکی نداری، گوش بفرمانم، همانا ستایش و نعمت و سلطنت از آن تو است، و تو شریکی نداری».

تکبیر گفتن هنگام رسیدن به حجر الأسود

۲۳۴- «طَافَ النَّبِيُّ ﷺ بِالْبَيْتِ عَلَى بَعِيرٍ كُلَّمَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ»^(۱).
«رسول الله ﷺ سوار بر شتر، کعبه را طواف کرد، و هر بار به رکن [حجر الأسود] می‌رسید با چیزی که در دست داشت به سوی آن اشاره می‌کرد و تکبیر می‌گفت».

دعای بین رکن الیمانی و حجر الأسود

۲۳۵- «رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». [البقرة: ۲۰۱].^(۲)
«پروردگارا! در دنیا و آخرت به ما نیکی عطا فرما، و ما را از عذاب دوزخ نجات ده».

دعای توقف بر صفا و مروه

۲۳۶- هنگامی که رسول الله ﷺ به کوه صفا می‌رسید، این آیه را می‌خواند: «إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ» [البقرة: ۱۵۸]. یعنی: «همانا صفا و مروه از شعائر الهی هستند» سپس می‌فرمود: سعی را از جایی آغاز می‌کنم که خداوند نخست از آن یاد کرده است. آنگاه رسول الله ﷺ سعی را از صفا آغاز می‌کرد و بالا می‌رفت تا کعبه را می‌دید، سپس رو به قبله می‌کرد و لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و تکبیر می‌گفت و این دعا را می‌خواند: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

۱- البخاری مع الفتح ۴/۷۶، و مقصود از «بالشيء»: المحجن: عصای سرکج که آنحضرت ﷺ در دست داشتند»، نگا: البخاری مع الفتح ۳/۷۲.

۲- أبوداود ۲/ ۱۷۹ وأحمد ۳/ ۴۱۱ والبعثی در کتاب: شرح السنه ۷/ ۱۲۸، وألبانی در صحیح أبی داود ۳۵۴/۱ سندش را صحیح دانسته است. وآیه در سوره البقرة، ۲۰۱.

وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»^(۱).

«به جز الله، معبود دیگری «بحق» وجود ندارد، یگانه است و شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست، و ستایش مخصوص اوست، او بر هر چیز توانا است، بجز او معبود دیگری «بحق» وجود ندارد، یگانه است، اوست که وعده اش را تحقق بخشید، و بنده اش را پیروز کرد، و به تنهایی گروه ها را شکست داد. و در این میان، دعاها «مختلفی» می فرمودند و دعای فوق را سه بار تکرار می کردند، بالای مروه نیز همین عمل را انجام می داد».

دعای روز عرفه

۲۳۷- رسول الله ﷺ فرمودند: بهترین دعا، دعای روز عرفه است، و بهترین ذکر که من و پیامبران گذشته خوانده ایم این است: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۲).

«یعنی: هیچ معبودی بجز الله «بحق» وجود ندارد، یکتاست، و شریکی ندارد، پادشاهی و حمد از آن اوست، و او بر هر چیز، تواناست».

ذکر در مشعر الحرام

۲۳۸- «رَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْقَصْوَاءَ حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ (فَدَعَاهُ، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ، وَوَحَّدَهُ) فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفًا حَتَّى أَسْفَرَ جَدًّا فَدَفَعَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ»^(۳).

«پیامبر اکرم ﷺ سوار بر قصواء «شترش» شد تا اینکه به مشعر الحرام رسید، آنگاه

۱- مسلم ۸۸۸/۲

۲- الترمذی، ولبانی در صحیح الترمذی ۱۸۴/۳، ودر کتاب: الأحادیث الصحيحة ۶/۴ آنرا حسن دانسته است.

۳- مسلم ۸۹۱/۲

رو به قبله نمود و دعا کرد و الله اکبر و لا اِلهَ اِلاَّ الله گفت و یگانگی خدا را بیان کرد، و آنقدر ایستاد تا هوا کاملاً روزش شد، سپس قبل از طلوع آفتاب «بسوی منی» رفت.

تکبیر، هنگام رمی جمرات با هر سنگریزه

۲۳۹- «يُكَبِّرُ كُلَّمَا رَمَى بِحَصَاةٍ عِنْدَ الْجَمَارِ الثَّلَاثِ ثُمَّ يَتَقَدَّمُ، وَيَقِفُ يَدْعُو مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ، رَافِعاً يَدَيْهِ بَعْدَ الْجَمْرَةِ الْأُولَى وَالثَّانِيَةِ. أَمَّا جَمْرَةُ الْعَقْبَةِ فَيَرْمِيهَا وَيُكَبِّرُ عِنْدَ كُلِّ حَصَاةٍ وَيُنْصَرِفُ وَلَا يَقِفُ عِنْدَهَا»^(۱).

«هنگام رمی جمرات سه گانه، با زدن هر سنگریزه، تکبیر بگویند، با پرتاب هر سنگریزه ای در رمی جمرات سه گانه تکبیر بگویند و سپس بعد از رمی جمره ی اول «کوچک» و دوم «وسط» رو به قبله بایستد و دست هایش را بلند کند و دعا نماید، آنگاه جمره ی عقبه را رمی کند و با زدن هر سنگریزه تکبیر بگویند و بدون توقف [برای دعا] راهش را ادامه دهد».

دعای تعجب و امور خوشحال کننده

۲۴۰- «سُبْحَانَ اللَّهِ!»^(۲).

«الله، پاک و منزّه است».

۲۴۱- «اللَّهُ أَكْبَرُ»^(۳).

«الله بزرگترین است».

هنگام دریافت خبر خوشحال کننده چه باید کرد

۱- البخاری مع الفتح ۵۸۳/۳ و ۵۸۴/۳ و نگا: لفظش آنجا ذکر شده است. و البخاری مع الفتح ۵۸۱/۳ و مسلم نیز آنرا روایت کرده است.

۲- البخاری مع الفتح ۲۱۰/۱ و ۳۹۰ و ۴۱۴ و مسلم ۱۸۵۷/۴.

۳- البخاری مع الفتح ۴۴۱/۸، و نگا: صحیح الترمذی ۱۰۳/۲ و ۲۳۵/۲ و مسند أحمد ۲۱۸/۵.

۲۴۲- «كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَتَاهُ أَمْرٌ يُسْرُهُ أَوْ يُسْرُ بِهِ خَرَّ سَاجِدًا شُكْرًا لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى»^(۱).

«هنگامی که برای رسول الله ﷺ خبر خوشحال کننده ای می رسید، یا کاری باعث خوشحالی او می شد، برای ادای شکر خدا به سجده می افتاد».

آنچه هنگام احساس درد گفته می شود

۲۴۳- رسول الله ﷺ فرمود: دستت را بر جایی که درد احساس می شود بگذار، و سه بار «بِسْمِ اللَّهِ» بگو: سپس هفت بار بگو: «أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَازِرُ»^(۲).
«من به خدا و قدرتش پناه می برم از شر آنچه به آن دچار می شوم و از آن بیم دارم و می ترسم».

دعای کسی که از چشم زخم خود به دیگران بترسد

۲۴۴- «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ، أَوْ مِنْ نَفْسِهِ، أَوْ مِنْ مَالِهِ مَا يَعْجَبُهُ [فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ] فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ»^(۳).

«زمانی که یکی از شما از برادر، یا خودش، یا از مالش، خوشش آمد، پس برای آن دعای برکت نماید، چرا که چشم زخم، حقیقت دارد».

آنچه هنگام ترس گفته شود

۲۴۵- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»^(۴).

«هیچ معبودی به جز الله وجود ندارد».

۱- أهل السنن بجز النسائی. نگا: صحیح ابن ماجه ۲۳۳/۱ وإرواء الغلیل ۲۲۶/۲.

۲- مسلم ۱۷۲۸/۴.

۳- مسند أحمد ۴/۴۷۷ وابن ماجه ومالك، وألبانی در صحیح الجامع ۲۱۲/۱ آنرا صحیح دانسته است. ونگا: تحقیق زاد المعاد أثر أرناؤوط ۱۷۰/۴.

۴- البخاری مع الفتح ۱۸۱/۶، ومسلم ۲۲۰۸/۴.

آنچه هنگام ذبح قربانی گفته شود

۲۴۶- «بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ] اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي»^(۱).

«به نام الله، و الله بزرگترین است، بار الها! از جانب تو است، و برای تو است، الهی! از من بپذیر».

دعایی که برای رفع کید و مکر شیاطین خوانده می شود

۲۴۷- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يَجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَبَرًّا وَذَرًّا، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ»^(۲).

«از شر آنچه که خدا آفریده و زیاد کرده است، و از شر آنچه از آسمان فرو می فرستد، و از شر آنچه به آسمان صعود می کند، و از شر فتنه های شب و روز، و از شر هر وارد شونده ای در شب مگر اینکه به خیر و نیکی وارد شود، ای پروردگار مهربان! به کلمات کامل تو که هیچ نیکوکار و بدکاری نمی تواند از آنها تجاوز کند، پناه می برم».

توبه و استغفار

۲۴۸- رسول الله ﷺ می فرماید: «وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً»^(۳).

«بخدا سوگند، من روزانه بیشتر از هفتاد بار از خدا طلب مغفرت می کنم، و به سوی او توبه می نمایم».

۱- مسلم ۱۵۵۷/۳ والبیهقی ۲۸۷/۹ و بین کروش از بیهقی و غیره است ۲۸۷/۹ و جمله ی آخری که با معنی ذکر شده از روایت مسلم است.

۲- أحمد ۴۱۹/۳ با إسناده صحیح، وابن السنی شماره ی ۶۳۷ وأرناؤوط در تخریج کتاب: الطحاوی ص ۱۳۳ سندش را صحیح دانسته است، ونگا: مجمع الزوائد ۱۲۷/۱۰.

۳- البخاری مع الفتح ۱۰۱/۱۱.

۲۴۹- و نیز ﷺ فرمودند: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةً مَرَّةً»^(۱).
 «ای مردم! به سوی خدا باز گردید [توبه کنید] چرا که من روزانه صد بار توبه می‌کنم».

۲۵۰- همچنین ﷺ می‌فرماید: هر کس دعای زیر را بخواند، خداوند گناهانش را می‌آمرزد، اگر چه از میدان جهاد گریخته باشد: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ»^(۲).

«من از خدای بزرگی که هیچ معبودی بجز او «بحق» وجود ندارد و زنده و پاینده است، آمرزش می‌خواهم و به سوی او توبه می‌کنم».

۲۵۱- و رسول الله ﷺ می‌فرماید: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الْآخِرِ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ»^(۳).

«پروردگار، در بخش پایانی شب، از هر زمان دیگر به بنده اش نزدیک تر است، اگر می‌توانی از کسانی باش که در آن وقت، مشغول ذکر خداوند».

۲۵۲- و آنحضرت ﷺ می‌فرماید: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثَرُوا الدَّعَاءَ»^(۴).

«نزدیک ترین حالت بنده به پروردگارش، هنگام سجده است، پس [در آن حالت] بسیار دعا کنید».

۲۵۳- و همچنین ﷺ فرمودند: «إِنَّهُ لَيُعَانُ عَلَى قَلْبِي وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً

۱- مسلم ۲۰۷۶/۴.

۲- أبوداود ۸۵/۲ والترمذی ۵۶۹/۵ والحاكم و آنرا صحیح دانسته است، و ذهبی ۵۱۱/۱ با حاکم موافقت کرده است. وألبانی آنرا صحیح دانسته است، نگا: صحیح الترمذی ۱۸۲/۳ وجامع الأصول لأحاديث الرسول ﷺ ۳۸۹/۴ - ۳۹۰ به تحقیق أرناؤوط.

۳- الترمذی والنسائی ۲۷۹/۱ والحاكم، ونگا: صحیح الترمذی ۱۸۳/۳ وجامع الأصول بتحقيق الأرناؤوط ۱۴۴/۴.

۴- مسلم ۳۵۰/۱.

مَرَّةً^(۱).

«فراموشی دلم را فرا می گیرد لذا روزانه صد بار از خداوند آمرزش می طلبم».

فضیلت تسبیح و تحمید، و تهلیل، و تکبیر

۲۵۴- رسول الله ﷺ می فرماید: «مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ»^(۲).

«هرکس روزانه صد بار «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ» بگوید، گناهانش بخشیده می شوند اگر چه به اندازه‌ی کف دریا باشند».

۲۵۵- و می فرماید: هرکس دعای زیر را ده بار بخواند مانند کسی است که چهار تن از فرزندان اسماعیل؛ را آزاد کرده است: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۳).

«هیچ معبودی به جز الله «بحق» وجود ندارد، یکتاست و شریکی ندارد، پادشاهی و ستایش از آن او است، و او بر هر چیز تواناست».

۲۵۶- و می فرماید: دو کلمه وجود دارد که راحت به زبان می آیند و در ترازوی اعمال، سنگین اند، و نزد خدای رحمان محبوب اند: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ»^(۴).

۱- مسلم ۲۰۷۵/۴ ابن الاثیر می گوید: «لِيُعَانُ عَلَى قَلْبِي» یعنی: پوشانده می شود و مراد از آن فراموشی است؛ چرا که رسول الله ﷺ همیشه مشغول ذکر و یاد خدا بودند، و گاهی (که به خاطر انجام کاری) در بعضی از اوقات بر دچار فراموشی می شد، آنرا برای خود گناه می دانست، لذا به استغفار می شتافت. نگا: جامع الأصول ۳۸۶/۴.

۲- البخاری ۱۶۸/۷ و مسلم ۲۰۷۱/۴، ونگا: فضیلت کسی که صبح و شام صد بار استغفار می کند، در همین کتاب.

۳- البخاری ۶۷/۷ و مسلم با همین لفظ ۲۰۷۱/۴، ونگا: فضیلت کسی که در هر روز صد بار آنرا می گوید، در همین کتاب.

«الله پاک و منزّه است، و او را ستایش می کنم، خداوند عظیم، پاک و منزّه است.»
 ۲۵۷- و می فرماید: اگر من «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ» بگویم، نزد من از آنچه که خورشید بر آن طلوع کرده است (یعنی همه ی دنیا) دوست داشتنی تر است»^(۲).

۲۵۸- و می فرماید: «أَيُّعِزُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ، فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: «يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَيَكْتُبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ أَوْ يُحِطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ»^(۳).

«آیا کسی از شما نمی تواند روزانه هزار نیکی بدست آورد؟ یکی از کسانی که در جلسه حضور داشت پرسید: چگونه یکی از ما می تواند هزار نیکی بدست آورد؟ فرمود: «هرکس صد بار سبحان الله بگوید برایش هزار نیکی نوشته می شود، یا هزار گناه از او بخشیده می شود».

۲۵۹- هر کس «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَيَحْمَدُهُ» بگوید: یک درخت خرما برایش در بهشت کاشته می شود^(۴).

۲۶۰- رسول الله ﷺ فرمودند: «يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟ فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((قُلْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))^(۵).

«ای عبدالله بن قیس! آیا تو را به گنجی از گنج های بهشت، راهنمایی نکنم؟» گفتم: بلی یا رسول الله! فرمود: «قُلْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

۲۶۸- و رسول الله ﷺ فرمودند: «أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا

۱- البخاری ۱۶۸/۷ و مسلم ۲۰۷۲/۴.

۲- مسلم ۲۰۷۲/۴.

۳- مسلم ۲۰۷۳/۴.

۴- الترمذی ۵۱۱/۵ والحاکم ۵۰۱/۱ و آنرا صحیح دانسته، و ذهبی با حاکم موافقت کرده است، ونگا: صحیح الجامع ۵۳۱/۵ و صحیح الترمذی ۱۶۰/۳.

۵- البخاری مع الفتح ۲۱۳/۱۱ و مسلم ۲۰۷۶/۴.

إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكَ بَأْيُهُنَّ بَدَأَتْ»^(۱).

«چهار کلمه نزد خداوند از همه ی کلمات محبوب تراند: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، با هر یک از آنها که شروع کنی اشکالی ندارد».

۲۶۲- بادیه نشینی نزد رسول الله ﷺ آمد و گفت: جمله‌ای به من بیاموز تا آنرا ورد خود سازم، رسول الله ﷺ فرمود: بگو: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ». آن مرد گفت: این جملات از آن پروردگار است، برای خود چه بگویم؟ رسول الله ﷺ فرمود: بگو: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي»^(۲).

یعنی: «بار الها! مرا ببخش، و به من رحم کن، و مرا هدایت کن، و به من روزی عنایت فرما».

۲۶۳- هرگاه فردی مسلمان می‌شد، رسول الله ﷺ نماز را به او می‌آموخت، سپس دستور می‌داد که با این جملات دعا کند: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي»^(۳).

«بار الها! مرا ببخش، و به من رحم کن، و مرا هدایت ده، و عفو کن، و به من روزی عطا فرما».

۲۶۴- «إِنَّ أَفْضَلَ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَإِنَّ أَفْضَلَ الذِّكْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»^(۴).

«بهترین دعا الحمد لله، و بهترین ذکر لا اله الا الله است».

۱- مسلم ۱۶۸۵/۳.

۲- مسلم ۲۰۷۲/۴ و أبو داود اضافه کرده که: هنگامی که به صحرائشین این دعا را آموخت و آن مرد بیرون رفت پیامبر ﷺ فرمود: «لَقَدْ مَلَأَ يَدَيَّهِ مِنَ الْخَيْرِ» (دستانش را از خیر پر کرد) ۲۲۰/۱.

۳- مسلم ۲۰۷۳/۴ و در روایت دیگر مسلم: «فَإِنَّ هَؤُلَاءِ يَجْمَعُ لَكَ دُنْيَاكَ وَآخِرَتَكَ». (همانا این کلمات دنیا و آخرت را برای تو جمع می‌کنند، لاًو تو از آنها بهره مند می‌شوی).

۴- الترمذی ۴۶۲/۵ و ابن ماجه ۱۲۴۹/۲ و الحاکم ۵۰۳/۱ و آنرا صحیح دانسته و ذهبی با حاکم موافقت کرده است، ونگا: صحیح الجامع ۳۶۲/۱.

۲۶۵- باقیات صالحات (نیکی های جاودانه) عبارتند از: «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»^(۱).

«۱۳۱» شیوه ی تسبیح گفتن رسول الله ﷺ

۲۶۶- عبد الله بن عمرو م می گوید: «رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَغْقُدُ التَّسْبِيحَ بِمِمْهِ»^(۲).

«پیامبر ﷺ را دیدم که تسبیحات خود را با دست راستش می شمرد».

مجموعه ای از آداب نیک اجتماعی

۲۶۷- «إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ . أَوْ أَمْسَيْتُمْ . فَكُفُّوا صَبْيَانَكُمْ؛ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا، وَأَوَكُوا قِرْبَكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَخَمَرُوا آيَتَكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ أَنَّ تَعَرَّضُوا عَلَيْهَا شَيْئًا، وَأَطْفَنُوا مَصَابِيحَكُمْ»^(۳).

«هنگامی که تاریکی شب، سایه افکند - یا شب شد - کودکانتان را نگذارید بیرون بروند، زیرا در این وقت شیطان ها پراکنده می شوند، هنگامی که پاسی از شب گذشت آن ها را آزاد بگذارید، به شرطی که مشکل دیگری نباشد، و قبل از خوابیدن بسم الله بگویید، و درها را ببندید، زیرا شیطان در بسته را باز نمی کند، همچنین بسم الله بگویید، و دهانه ی مشکِتان را ببندید، و روی ظرف ها سرپوش بگذارید، اگر چه بطور کامل پوشیده نشوند، و چراغ هایتان را خاموش کنید».

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم وَبَارَكَ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ.

۱- أحمد شماره ی ۵۱۳ با ترتیب أحمد شاکر وسندش صحیح است، ونگا: مجمع الزوائد ۲۹۷/۱، وابن حجر در کتاب: بلوغ المرام با روایت أبو سعید آنرا به النسائی نسبت داده، وگفته: ابن حبان والحاكم آنرا صحیح دانسته اند.

۲- أبوداود با لفظ همین لفظ ۸۱/۲، والترمذی ۵۲۱/۵، ونگا: صحیح الجامع ۲۷۱/۴ شماره ی ۴۸۶۵.

۳- البخاری مع الفتح ۸۸/۱۰ و مسلم ۱۵۹۵/۳.

